Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА

SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250, 227-5251

РІК LXXXVI Ч. 82. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 13-го КВІТНЯ 1979 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. FRIDAY, APRIL 13, 1979 No. 82. VOL. LXXXVI.

Христос Воскрес — Воістину Воскрес

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВЕ — ЦЕ ДУХ БЕЗСМЕРТЯ І СИЛА ДЛЯ ПЕРЕМОГИ

ВЕЛИКОДНЄ ПОСЛАННЯ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЄВАНГЕЛЬСЬКО-БАПТИСТСЬКОГО БРАТСТВА

Дорогі у Христі Брати та Сестри!

У величний день Світлого Христового Воскресіння вітаємо Вас нашим українським великоднім привітом перемоги: Христос воскрес!

Які щасливі ми з Вами, що знову маємо радість святкувати Великдень — свято перемоги і тріюмфу життя. Христове воскресіння — це найбільше чудо із чудес на небі і на землі. Тому нічого дивного, що Великдень є найбільшим святом усього християнського світу і нашого Українського Народу. Найбільша й найсвітліша подія в історії всього людства — це той незаперечний факт, що Христос воскрес!

Воскреслий Христос Духом Своїм і тепер з'являється й живе серед нас. Щоб побачити Його живого, не потрібно нам іти до Йосипового саду, — ми можемо зустріти Його в „Галилеї" нашого серця, нашого життя.

Таємницею воскресіння є любов. Із любови до людини Бог послав у цей світ Сина Свого, з любови Він пішов на хресні муки і з любови до грішного світу Він перейшов долину смертної темряви, переміг смерть, щоб нам дати життя світле, радісне, вічне. Христос довів, що Божа любов провадить нас на шляху нашого земного життя в боротьбі за права людини, права Церкви і Віри. Він не тільки колись з'являвся учням Своїм, Він і тепер є нашим найближчим Другом у наших переживаннях і стражданнях за Його Правду. І хоча буває, що в нашій боротьбі за ідеали життя ми підупадаємо на дусі та впадаємо в смуток, але тоді поява воскреслого Христа розганяє відчай, смуток і страх, як схід сонця розганяє темряву ночі.

Із воскресінням Христа настав новий день, новий етап життя, нова ера в історії світу, бо Він дає нову силу, нове світло і нові завдання. Тому ап. Павло говорить: „щоб як Христос воскрес із мертвих славою Отця, так щоб і ми стали ходити в обновленні життя" (Рим. 6:4). Воскресіння Христове — це свято обов'язку ходити в новому житті і з новою силою Святого Духа благовістити про воскреслого Христа, як це було на світанку Церкви Христової, коли „апостоли з великою силою свідкували про воскресіння Ісуса Господа, і благодать велика була на всіх (Дії 4:33). Ця динамічна сила Святого Духа потрібна й нам у ці дні відступництва від віри, коли темрява безбожжя заливає наш рідний край — Україну, коли наші брати та сестри до крови борються за Віру Христову, за віру, раз дану святим. Бо тільки така, глибока, динамічна віра у воскресіння не може бути переможена атеїзмом, відступництвом і переслідуваннями.

Християнство на шляху своєї довгої історії пережило багато знущань, боротьби, переслідувань та страждань, ріками текла невинна кров, але ця свята кров мучеників

(Закінчення на стор. 3)

„Я ВОСКРЕС ДЛЯ ТЕБЕ, ЩОБ ТИ ВОСКРЕС В МЕНІ!"

ВЕЛИКОДНЄ ПОСЛАННЯ ГОЛОВНОЇ УПРАВИ УКРАЇНСЬКОГО ЄВАНГЕЛЬСЬКОГО ОБ'ЄДНАННЯ В ПІВНІЧНІЙ АМЕРИЦІ

Дорогі в Христі Брати й Сестри в Україні
та в розсіянні сущі:
ХРИСТОС ВОСКРЕС!

В часі 2,000-річної історії християнської ери люди не святкували іншого свята з таким радісним піднесенням духа, як тепер святкують торжество Воскресіння Христового. Були й інші геніяльні постаті, які мають свої заслуги для людства, однак їхні імена й творчість записана переважно в книжках і складена в бібліотеках і архівах. Ісус не діяв так, як сини людські, які провадили війни, будували імперії, величаві святині, писали книжки тощо. Все це діло у витвір людей цього світу. Творчість їхня недосконала й переходова. Те, що одні збудували, інші зруйнували. Творчість Христова — це діло Духа Божого. Вона благодатна, досконала й вічна. Вона основується на правді й любові Божій. Тому Його пляни й мета будування Царства Божого не є плянами архітектів цього світу. Імперії, царства, й ті, які сиділи на їхніх тронах — впали й перемінились у порох, бо будувались на людській крові й кривді, а Царство Боже встоїть вічно, бо Будівничий його не з цього світу. Це Син Божий, що будує його в серцях Своїх вірних, за яких Він умер і для яких воскрес, щоб вони вічно з Ним жили, а Він вічно славився б у них. У день Великодня, ми наче з етеру чуємо оці ласкаві слова: „Я воскрес і для тебе, щоб і ти воскрес в Мені!" Це голос Того, що сказав: „Я воскресіння й життя, хто вірує в Мене, хоч і вмре, буде жити... Чи віруєш цьому?" (Івана 11,25-27).

Хто з нас може вповні відчути те розчарування, страх і біль, якими були оповиті Христові учні після тієї страшної події, яка сталася з їхнім улюбленим Учителем на горі Голгофі? Вони були так потрясені цією трагедією, що зо страху поховались перед тими злочинцями, які розп'яли їхнього Господа. Однак радісна вістка, що Христос воскрес, перемінила день гіркої жалоби в радісний Великий День! З того часу учні Христові стали мужами сильного духа й без вагань пішли слідами свого Учителя. З воскресінням Ісуса Христа прийшла нова ера Божої ласки, час проповіді Євангелії спасіння й відродження людини та людства. Це час, в якому благословляться всі народи, а в тому й наш багатостраждальний нарід. Христове воскресіння голосить нам, що зима скінчилась, весна прийшла, ніч минула, а день настав Смерть переможена, життя тріюмфує, гріб порожній, камінь відвалений. Це нам проповідує Його Євангелія та весняна природа. Бог воскресив Христа і Його Дух, що живе в нас, і нас воскресить.

Життя, науку, смерть і воскресіння Христа не доцінюють ті, які через гріх і свою обмеженість не прийняли Ісуса за свого Спасителя. Тому вони й не можуть знати, яку благодать, радість, спокій, силу духа та ясну ціль життя

(Закінчення на стор. 3)

Леонід Мосендз

У ДЕНЬ ВОСКРЕСЕННЯ

Христос воскрес!... Во істину воскрес!...
Стук-стук хрестом... Роздалась навстіж брама.
Десь морок днів, страсних імлою щез...
З осяяного радісного храму
Лине у ніч воскресний спів небес.
Воскресли й голоси дзвінкі церков
Та з вітром весняним на перегони
Перекликаються через ліси ізнов
Метальних мов лункі потужні тони.
О, смерте! Де тепер твоє жало?
О, пекло! Де твоя поділась сила?
Довкола сяйво, квіти і тепло...
Христос воскрес!... Тендітний брязк кадила.
Старих хрестів заквітчане чоло...
І жайворонків пісня многокрила...
Ні, ми не вмерли! Лиш тамуєм дих!
Бо Він не мертвих Бог, але живих!
Ті, що віддали міць сердець і рук
За невмирущу візію Богдана,
Що у добі вигнань, тортур і мук
Не прийняли наказів від тирана,
Що їм Парижу й Ротердаму брук
Ятрив істоту, як пекуча рана...
Христос Воскрес! Заклич до них усіх,
Бо Він є Бог не мертвих, а живих!

Запрестольна ікона в соборі св. Володимира і Ольги, виконана арт. мал. І. Диким

ОТЕЦЬ РОМАНЮК ВІТАЄ ІЄРАРХІВ УКРАЇНСЬКИХ ЦЕРКОВ. М. ОСАДЧОМУ ДОЗВОЛИЛИ ВІДВІДАТИ ХВОРУ МАТІР

Ню Йорк (Пресова Служба ЗП УГВР). — З України прийшла вістка про привітання і подяку, з якими о. Василь Романюк звернувся до ієрархів українських церков за кордоном. Він дякує їм за моральну та матеріяльну допомогу та просить про опіку над усіми українськими політичними в'язнями. Отця Романюка, якого арештували в 1972 році, засудили на 10 років таборів і 5 років заслання. Під сучасну пору він перебуває вже на засланні. Його адреса:

Якутская АССР, Кобяйський район, пос. Сагары. До востребования.

На засланні перебуває теж Михайло Осадчий. Він був арештований в 1972 році і засуджений на 7 років таборів і 3 роки заслання. Його адреса:

Коми АССР 169420, г. Троицко-Печорск. До востребования.

Михайло Осадчий на засланні 1979 р.

У березні цього року Осадчому дозволили коротко відвідати його хвору матір, яка живе в Сумській області.

Дійшло до порозуміння в страйку водіїв вантажних авт

Вашінгтон. — Вейн Горвіц, посередник федерального уряду в переговорах між страйкуючою робітничою спілкою водіїв вантажних автомобілів („Тімстерс") та представниками фірм, які є власниками цих автомобілів, повідомив, що пізно вечером у вівторок, 10-го квітня, дійшло до тимчасового порозуміння між обидвома сторонами щодо нового робітничого контракту і що існують всі вигляди на закінчення цього 10-денного страйку.

Президент робітничої спілки Френк Фіцзиммонс заявив, що біля 300,000 водіїв повинні вернутися до праці вже до 24-ох годин, хоча новий контракт мусить ще ратифікувати рядове членство профспілки.

Згідно з інформаціями, що їх одержано з достовірних джерел, водії одержать 30-відсоткове підвищення в заробітних платнях впродовж наступних трьох років. Але речники Білого Дому заявили, що це підвищення на нарушує добровільної 7-відсоткової межі на річні підвищення в платнях, бо хоча платні водіїв зростали б майже по 10 відсотків річно, то тут уже врахований інфляційний фактор.

Страйк водіїв вантажних автомобілів припинив доставу різних товарів, а також спричинив тимчасове припинення праці в різних фабриках, зокрема в фабриках особових автомобілів, які не могли одержати потрібних частин.

ПЕРЕДАВАТИМУТЬ ВЕЛИКОДНЮ СЛУЖБУ БОЖУ В УКРАЇНУ

Ню Йорк. — У Великодню неділю, 22-го квітня ц. р., „Голос Америки" передаватиме Великодню Службу Божу, яку очолить Владика Марко, з Української Православної Катедри св. Володимира в Ню Йорку безпосередньо в Україну від 11-ої до 12-ої години дня.

Сенат ЗСА вдруге проголосував привернення молитви в публічних школах

Вашінгтон. — У понеділок, 9-го квітня, Сенат ЗСА вдруге прийняв додаток про привернення „права на добровільну молитву" в публічних школах ЗСА, включаючи його, однак, в законопроєкт щодо процедурального приспішення судових розправ.

Як уже інформовано, додаток, що його запропонував республіканський сенатор Джессі Гелмс, був прийнятий Сенатом у четвер, 5-го квітня, в рамках законопроєкту щодо встановлення окремого Департаменту освіти. Однак демократичний сенатор Абрагам Рібікоф, побоюючись, що з уваги на цей додаток Палата Репрезентантів відкине цілий законопроєкт, застеріг собі право, — будучи одним із спонзорів цього законопроєкту, — повернутись до цієї справи. Під час поновних дебат у понеділок Сенат прийняв додаток відношенням голосів 51 до 40, але долучив його до законопроєкту в судових справах, прийнявши його опісля в цілості.

Сенатор Рібікоф, сен. Едвард Кеннеді та інші ліберальні сенатори уважають, що Конґрес не повинен втручатись в рішення Найвищого Суду, який скасував відновлення молитви в публічних школах в 1963 році, уважаючи, що це є порушенням першого додатку до Конституції ЗСА. Додаток сен. Гелмса заборонив би Найвищому Судові встрявати у стейтові закони, які ґарантували б право на добровільну молитву в публічних школах. Сен. Кеннеді заявив, що це було б обмеженням прав Найвищого Суду, а з уваги на важливість й актуальність справи привернення молитви в публічних школах, він пропонує встановлення окремого додатку до Конституції. Президент Джіммі Картер також зайняв неґативне становище до питання молитви в публічних школах, уважаючи, що уряд не повинен втручатися в ці справи.

Законопроєкт щодо виділення справ освіти з Департаменту здоров'я, освіти і суспільної опіки та встановлення окремого Департаменту освіти вже другий рік підряд натрапляє на трудноші в Конґресі, деякі члени якого побоюються бюрократизації шкільництва та фінансового обтяження вже й так високого федерального бюджету.

Українська участь у Нюйоркському Братському Конґресі

Головний стіл на полуденковій сесії 78-ої Річної Конвенції Нюйоркського Братського Конґресу в готелі „Статлер Гілтон" в Ню Йорку. Стоять [зліва]: п-і Джуді Гобт, Антоні Б. Карамеле, Вірджіл Ц. Дейкант, Томас Дж. Кют, п-і Марія Душник, о. Юрій Бінковський, Віл. Р. Мирфі і Стенлі Вайследер.

Ню Йорк, Н. Й. — Дня 21-го березня ц. р., тут у готелі „Статлер Гілтон", відбулася 78 Річна конвенція Нюйоркського Братського Союзу під головуванням п-і Марії Душник, президента Нюйоркського Братського Союзу 1978-1979 років та заступниці головного предсідника УН-Союзу, в якій взяли участь численні чільні представники української спільноти та видатні гості з американського політичного світу.

Серед промовців, які виступали на Конвенції був Томас Дж. Кют, голова більшости та заступник го-

(Закінчення на стор. 3)

СОБОРНЕ ВЕЛИКОДНЄ ПОСЛАННЯ ІЄРАРХІЇ ПОМІСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

ВСЕЧЕСНИМ І ПРЕПОДОБНИМ ОТЦЯМ ДУХОВНИМ, ПРЕПОДОБНИМ ЧЕНЦЯМ І ЧЕРНИЦЯМ ТА ВСІМ БОГОЛЮБИВИМ ВІРНИМ МИР У ГОСПОДІ І НАШЕ АРХИЄРЕЙСЬКЕ БЛАГОСЛОВЕННЯ!

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

„Побачивши Його, вони вклонилися Йому; а деякі сумнівалися. Ісус же приступив і промовив до них: „Дана мені всяка влада на небі й на землі. Ідіть, отже, і зробіть всі народи моїми учнями, хрестячи їх в ім'я Отця і Сина і Святого Духа, навчаючи їх зберегти все, що я вам заповідав. Отож я з вами по всі дні аж до кінця віку" (Мат. 28,17-20).

ДОРОГІ В ХРИСТІ БРАТТЯ І СЕСТРИ!

Кому не відомі вищенаведені слова Христової Євангелії, що їх ми чуємо кожного разу, коли приносять новонароджене дитя у Божий храм, щоб його охрестити й миропомазувати? Цим св. Євангелієм Мати Церква пригадує нам про наше зобов'язання супроти цілої християнської родини та цілого світу йти слідом за прикладом апостолів і нести благовість Христової Євангелії в своє довкілля, чи і до окраїн землі.

Знаємо з Христової Євангелії, що Христос дав своїм апостолам два найважливіші доручення у важливих вирішних моментах свого життя. Перше доручення Він їм передав в навечер'я своїх страстей, у Великий Четвер, під час св. Тайної Вечері, після установлення Пресв. Тайни Євхаристії, коли сказав їм: „Чиніть це на мій спомин" (Лук. 22,19). Продовжувати Таїнство Пресвятої Євхаристії — приносити Безкровну Жертву, було з волі Христової основним завданням апостолів та їх наслідників.

Другим дорученням, що його передав Спаситель своїм апостолам — це обов'язок проповідувати Боже Слово по цілому світі і тим будувати Боже Царство на землі. Це Він зробив після свого Світлого Воскресення і перед своїм відходом до Небесного Отця: „Ідіть, отже, і зробіть всі народи моїми учнями".

Як бачимо, ці два доручення були, неначе, Христовим останнім бажанням, Його заповітом. До участи у виконанні Його останньої волі зобов'язав Христос не тільки своїх учнів-апостолів і їх наслідників, єпископів та священиків, але й всіх своїх послідовників, в залежності від їх стану і спроможностей.

Дорогі Отці й Любі Брати й Сестри! Ми находимось в часі приготувань до відзначення історичної події 1000-ліття хрещення Руси-України, що її відзначатимемо в 1988 році. Перед нами ще дев'ять літ для тієї підготови. З нагоди Свят Христового Воскресення ми бажаємо разом з Вами застановитись над важливими зобов'язаннями, що їх наші предки, а за ними й ми всі, взяли на себе перед Господом Богом й цілою Христовою Церквою в хвилині, коли прийняв наш нарід Тайну св. Хрещення. Цей безмежний дар ми одержали, дякуючи ревності св. князя Володимира, що шукав правдивої віри для своєї держави і народу, та допомозі болгарських і грецьких духовних осіб. Вони, йдучи вслід за покликом Христа: „Ідіть і зчиніть моїми учнями всі народи", покинули свою батьківщину, свої родини й пішли на північ до наших предків, мешканців Придніпров'я, щоб їх приготовити до св. Хрещення й серед них сіяти Слово Господньої Благовісти. Тому 1000 років працею тих великих рівноапостолів Божа благодать прийшла на наші землі, світло й радість Христового Воскресення засяли над нашими землями і наші прадіди перший раз тоді співали ту пісню, що ми кожного Великодня співаємо: „Отче Вседержителю, і Слове, і Душе *в трьох особах з'єдинене єство, пресущественне і пребожественне*, в тебе ми христилися, і тебе благословимо на всі віки" (Канон Воскр. Утрені, 8. пісня).

Тож з нагоди цьогорічного Великоднього Послання, ми, Ваші Владики, звертаємось до всіх Вас з батьківським закликом почати, не гаючись і не зволікаючи, ці поважні приготування до тих історичних святкувань 1000-ліття Хрещення.

Наші приготування повинні йти вже в трьох напрямках, а саме:

1. Почати програму обнови наших душ, при допомозі частих духовних вправ, постійним нашим покаянням і сповідями, чи частішим Святим Причастям, чи участю в Богослуженнях, милостинями, пожертвами, паломництвами, добрими ділами, чи як кажемо — ділами милосердя, читанням релігійних добрих книжок.

Нам всім потрібний дух „метаної" — тобто цілковитої переміни нашої душі і нашого мислення в Христі найперше через покаяння за наші особисті гріхи чи провини перед Богом цілого народу в минулому і сучасному. Цей дух духовної обнови повинен спонукувати нас повернутись у наших релігійних практиках до євангельської і апостольської простоти та до зглиблення нашого релігійного життя і побожности на взір золотої доби Отців Церкви.

Христове Воскресення хай допоможе нам порівняти наше Хрещення тому 1000 років до такого ж воскресення нашого з Христом, ідучи за думкою і порівнянням св. Павла. В Хрещенні через занурення у воді ми неначе вмираємо для гріха. Коли охрещуємось, коли прадіди наші вступили в Дніпрові води, ми погружені у воді, неначе поховані з Христом через хрещення, щоб, виходячи із води із Христом, воскреснути славою Отця і жити новим життям, що його дає Хрещення (Рим. 6,1-7).

Коли впадаємо в тяжкий гріх, ми вмираємо в душі в надприродному нашому житті. Коли покаянням, сльозами покаяння повертаємось до Отця, ми знову з Христом воскресаємо до життя вічного. Наша Воскресна Утреня цей образ в поетичний спосіб схоплює: „Вчора я був погребаний з Тобою, Христе, востаю днесь з Тобою воскреслим, вчора розп'ятий був я з Тобою, сам мене спрослав, Спасе, у царстві Твоїм" (Канон Воскр. Утрені, 3. пісня). Наша підготова до 1000-ліття Хрещення має принести нам цього покаянного духа, який дає відродження у Христі, і це дає поодинокій душі і цілому народові постійний духовний Великдень, нове життя в Христі і а

(Закінчення на стор. 3)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

РЕДАҐУЄ КОЛЕҐІЯ У СКЛАДІ (поазбучно): Любов Коленська, Володимир Левенець, Зенон Снилик, Василь Тершаковець і Євген Федоренко (тепер виконуючий обов'язки голови Колеґії).

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

З думкою про Україну

Велике свято Христового Воскресіння — це свято віри, свято перемоги Божої Правди над темними силами зла. І коли заквітчана весна приносить християнському світові радість Великодня, ми, українці в Україні і на поселеннях у багатьох країнах вільного світу, особливо радіємо цим величним святом, бо воно немов пов'язане з нашими національними аспіраціями, з нашими надіями на воскресіння національної правди в нашій Батьківщині, яка перебуває тимчасово під володінням комуно-московського окупанта, душителя всякої свободи.

Приглядаючись з віддалі до подій в Україні, ми з тривогою і глибокою турботою стверджуємо, що український народ й далі продовжує йти дорогою Голготи, а драма Христових страстей проходить в Україні з повною силою. Український народ розп'ятий, катований, переслідуваний. Йому вороги визначили повну заглалу, намагаються зробити його погноєм свого загарбання, свого смертельного маршу, метою якого є знищити колись вільні й незалежні народи та перетворити їх на видумане в їхніх хворих головах творива. Вмивають руки, як і колись, модерні пилати й український народ залишається сам на мученицькому шляху. Одержимих і нескорених українських патріотів систематично ув'язнюють, засуджують і засилають у концтабори й до психіятрияних закладів; нищать тих, про яких Михайло Осадчий каже, що ,,вони духовну снагу черпають з криниці життя і праці, з невичерпальної глибини книг, із пісні і любови до нашого поневоленого краю''.

Ми, люди української крови на поселеннях, бачучи страшну деконьюктуру нашої визвольної справи, часто зневірюємося, затрачуємо віру в наші власні сили, захоплюємося чужими принадами, засліплюємося блиском скоропроминаючих вогнів. Тому немає кращої нагоди для оновлення духових сил, для скріплення нашої віри, для поборення апатії і застою в політичному й суспільно-громадському життю, як час Святого Великодня. Треба тільки підготовлятися до цього величавого свята з думкою про Україну. Процеси визвольної боротьби українського народу розгортаються і розливаються широким річищем, що його вже ніколи не властиься ворогові загамувати, не зважаючи на всі його жорстокі підступи і вишуканий терор.

Коли все це матимемо на увазі і коли в центрі нашої праці буде Україна, тоді ціле наше життя на поселеннях, уся наша праця, усі наші добрі задуми і почини будуть напевно зреалізовані. Тоді зникнуть, або відійдуть на задній плян різниці світоглядів і політичних переконань, як також виниклі на їхньому підгрунті суперечки і непорозуміння. Ми станемо здисциплінованою спільнотою на службі загально-українській справі, станемо силою, що діятиме на добро і славу рідному народові.

Не забуваймо про ці справи в день Христового Воскресіння й не послаблюймо зв'язків з воюючою Україною та її найкращими синами й дочками, які несуть на своїх плечах великий тягар боротьби проти сил темряви, які працюють для заглади вільного людства. Коли співатимемо по наших численних церквах пісню перемоги ,,Христос Воскрес!'', пісню, що відтворює цілу драму Христового перебування на землі, то не забуваймо про близьку вже перемогу української Правди, про воскресіння нашого народу.

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОСКРЕСНЕ УКРАЇНА!

Андрій Качор

ІДЕЙНІ ОСНОВИ УКРАЇНСЬКОЇ КООПЕРАЦІЇ В ДІЯСПОРІ

[Доповідь виголошена на Кооперативній Конференції Української Світової Кооперативної Ради у часі III СКВУ]

[1]

Кооперація, як суспільно-господарський рух, має свою програму, має свою ідейну основу, свій ідеал, свою ідеологію, або коротко кажучи: кооперація має свою кооперативну філософію, яка визначує шляхи для кооперативної діяльности.

На основі праць різних кооперативних теоретиків пригляньмося до ідейної основи кооперативної праці в минулому і тепер та попробуймо накреслити напрям нашої кооперативної праці в діяспорі на найближчий час.

Ідейна основа, або ідеологія кооперативного руху

Кожний політичний, культурно-освітній, релігійний, або суспільно-господарський рух має не тільки право, але й обов'язок сказати своїм прихильникам і членам: хто він, чого він хоче, якими шляхами прямує до своєї мети і яка користь буде з цієї дії, яку цей рух, чи організація, хоче провадити.

Кооперація, як знаємо, виникла в минулому столітті в наслідок боротьби між працюючим і капіталістичним світом, бо цей останній так захопився розбудовою свого господарства і нагромаджуванням капіталів в руках поодиноких власників фабрик, мануфактурних підприємств і великих земельних посілостей, що цілком забув про саму людину та її моральні та природні права. Капітал став паном світу, а людина мала йому служити і бути невільником невеликої суспільної верстви капіталістів.

І так, як перед двома тисячами років старий здеморалізований світ грецьких і римських багачів, патриціїв і плутократів, які добро народу та держави підпорядковували своїм егоїстичним інтересам і цей світ почали реформувати в дусі науки Бога-Чоловіка, Христа, на нових моральних основах любови ближнього, 12 простих рибаків, перших апостолів християнства, так у минулому столітті, 28 простих ткачів-робітників, із ,,Жаб'ячого Кутика'' малого містечка Рочдель, у Англії, кинули сміливий визов капіталістичному світові визиску і поневолення, визов у формі створення некапіталістичного ,,Рочдельського товариства справедливих піонерів'', яке поставило собі дуже скромне і просте завдання: поліпшити господарське і соціяльне положення своїх членів. Це була ціла філософія і суть програми перших кооперативних піонерів.

Геройські зусилля, ретельність, посвята, сильна віра в перемогу та тверді моральні засади цих перших піонерів стали прикладом і взором для організації кооперативних клітин у всіх секторах господарського життя. З тих перших починів виріс згодом могутній кооперативний рух, який з бігом часу виробив свою власну кооперативну ідеологію, накреслив мету своєї праці, тобто ідеал до якого треба змагати і розгорнув велику суспільно-економічну працю в цілому світі.

З того часу, тобто від 1844 року, розпочався шляхетний змаг у всіх країнах культурного світу за справедливий суспільно-політичний лад у світі, а зокрема за справедливі ціни товарів, за справедливий розподіл господарських дібр, за справедливі відсотки від позичок і грошових вкладів, за справедливу винагороду за працю та інші господарські чи суспільно-громадські услуги.

Для оформлення і реалізації кооперативних ідей працювали такі перші піонери як Роберт Овен (1771-1858), Шарль Фуріє (1777-1837), Філіп Бюше (1796-1865), Люї Блян (1811-1882), Герман Шульце Деліч (1808-1883), Фрідріх Вільгельм Райфайзен (1818 1888) і багато інших. В Україні ці ідеї защеплювали і поширювали такі діячі, як: Дмитро Пильчиков (1821-1893), Микола Баллін (1829-1904), Микола Зібер (1844-1888), Віктор Козлов (1842-1920), Григорій Ґалаган (1819-1888), о. Степан Качала (1815-1888), о. Данило Танячкевич (1842 -1906), Володимир Навроцький (1850-1883), Микола Левитський (1859-1934), Василь Доманицький (1877-1910). Василь Нагірний (1847-1921), д-р Теофіль Кормош, д-р Кость Левицький, д-р Евген Олесницький, Кость Паньківський, о. Остап Нижанківський, Михайло Туган-Барановський, Борис Мартос, інж. Юліян Павликовський і багато, багато інших.

Не буду говорити про колосальні успіхи в праці тих усіх названих і неназваних кооперативних діячів у всіх країнах світу та в Україні, бо це нам вже відомо з історії кооперації, але нам постійно треба говорити і пригадувати молодому поколінню ті ідеї, для яких вони жили і працювали.

(Продовження буде)

Слава Дрималик-Шевчик

ІВАСЬКІВ ВЕЛИКДЕНЬ

Наближався Великдень, а Іваська не мав нових черевиків. Вірніше, були в нього притоптані ,,ганджалаби'', що, мабуть, колись подобали на пристойне взуття, але це було так давно, що він сам не пам'ятав тодішнього їхнього вигляду. Нехай ніхто не питає, що спільного має Великдень з новими черевиками, таке питання просто нелогічне і вказує на цілковите невігластво людини. Кожен знає, що Великдень без нових черевиків зовсім втрачав свою окремішню святковість і ставав звичайною будною неділею.

Справу погіршував ще факт, що Іваська був сином дяка, а бути сином дяка — нелегко. Крім звичайних хлоп'ячих обов'язків, тут приходила ще відвічальна праця вівтарного хлопця, підготова церковного кадила, яке з правила повинно плисти вгору пахучою струєю, а часто напекір Іваськовим зусиллям воно пливло по землі мов звичайний впертий дим. А вже усі святкові відправи домагалися майстерної досконалости, що при людській слабості — просто неможливе, тому наслідки невдачі лишали наявні сліди на Іваськовій шкірі, який зрештою не був винуватий, що вродився дяковим сином!

Дотого він мусів захищати родинну повагу і відбивати напастливі посмішки сусідських хлопців, що вигукували з-поза плоту:

— Дяк-рак неборак, — як налупить, буде знак!

Що у дяка-батька був завжди раково-червоний ніс, це правда, і що часто лупив Іваська, теж не було ніякою таємницею, але — то була його власна, родинна справа, і хлопці, батько яких не був дяком, не мали права насміхатися із цього чесного імени!

Так, чи інакше про Великдень гомоніли вже пухнасті базьки лози, зелена трава проколювалася із вологої землі, глухо калатали Страсні вечори — одним словом діялося усе, що звіщало прихід пливкого коругвами Світлого Воскреслого Дня.

Про черевики думав не лиш Іваська, журилися ними і Ромка і я. Яка ж бо це щира дружба, від чого приятелі, коли на таку просту справу не вміють порадити? Найкраще було б піти до Лянгзама, де в склепі було, чого душа запрагне і попросту купити пару черевиків, але в Іваськової рідні така думка здалася на ніщо.

Перше — дяк мав одинадцятеро дітей і то незвичайних. Іваська ділово пояснював:

— У нас є їх три роди — татові діти, — мамині, — і ,,наші'', цебто спільні.

Чому вони так ділилися, не знаю, але було ясне, що при такій скількості про якесь купно не можна було навіть і мріяти. У важливих випадках треба часом позичити, але тут заважали нерівні роки його братів. Старший — Славко, мав ноги великі, про які казали, що ,,як в подільського злодія'' і в його один черевик вигідно вміщалися обидві Іваськові ноги. В молодшого Базя були за малі і покривлені, бо як ходив, то ,,заганяв качки'', хоча я сама не бачила, щоб він ганяв качки, це звичайно робили його сестри.

Мої ,,церковні'' білі і Ромки лякеровані добре підходили під міру, але на саму згадку про це, Іваська заплющував сірі, з темними крапками, очі і зневажливо втинав:

— Я в дівочих черевиках до церкви не піду, хай мене скорше ясний грім поб'є! Небо вправді було ясно-голубе, як часто вчасною весною, ніякого грому не було чути, але — на всякий випадок ми скоро поховали недільне взуття.

Час біг скорим ходом, а справа черевиків не поступила ні кроку вперед, мов завзялася і зупинила на одному місці. Ми радили довго і журливо в Ромчиній хаті, там було спокійно і затишно. Її тато — веселий із зеленими промінними очима, на щодень був просто ,,татом'', зате в неділю називався ,,отець Іван'', що співав і проповідував у церкві; говорив він різно, часом дуже довго і нудно, часом про пекло і так страшно, що зовсім не було нудно. Тепер, перед Великоднем частіше бував у церкві і ніхто не заважав нам у нарадах. Але на що все здалося, якщо не можна було знайти відповіді на просте, а таке важливе питання: звідкіля взяти нові черевики, необхідні Іваськові у величавому святковому поході?

Дякова хата ,,сиділа'' при дорозі з приходства на м'якій, болотистій вуличці малого містечка. Страсний Четвер дихав вологістю і свіжою травою, малий потік попри вуличку зовсім розтаяв і приємно хлюпотів великими калюжами мутної води. В хаті пахло пеленками і чорним хлібом. Іваська сидів на дерев'яному стільці і чистив черевики. Він слинив і уважно мастив полатані залишки шкіри; робив це довго і поволі, щораз повільніше, аж вкінці зупинився, низько спустивши темноволосу голову. Ми безрадно дивилися на брудні, позашивані клапті шкіри, що ледве нагадували давню форму взуття, без ніякого сліду його мозольної праці. Раптом, на тверду шкаралупу впала одна прозора капля, друга-третя, аж посипавсядощ,якого нічого не було чутно, крім нашої мовчанки.

Богдан Остап'юк

ЗГАДУЮЧИ ПОДІЛЬСЬКУ ВЕСНУ

(З циклу: ,,Давній Тернопіль'')

Надійшла весна прекрасна,
Многоцвітна, тепла, ясна,
Мов дівчина у вінку;
Ожили луги, діброви,
Повно гамору, розмови
І пісень в чагарнику.

(І. Франко: ,,Лис Микита'')

Зима заховалась ще глибоко у надрах землі і держала її у своїх холодних обіймах, але теплі промені благодатного сонця почали огрівати ледяні окови. Танули сніги, з-поміж яких вистрілювали білі пелюстки квітів підсніжників — перших вістунів весни.

Із далекого вирію повернули лелеки, які громадно бродили мочарами, оболоннями, шукаючи поживи, а бистролетні ластівки, літаючи над Серетом, черкали крильцями плесо води. Після першого теплого дощу зазеленіли трави в Берегах, зацвіли верби золотими китягами квіття, а кущі лози вкрилися срібними пуп'янками-базьками. Заквітчані луги золотими козельцями, білими романами, синіми незабудьками, фіолетними дзвінками живокосту, — творили різнобарвні, природні килими. На низинних мочарах, які довгий час були залиті водою, розцвіли лоташі, косатині, водні лілеї, татарське зілля, а над водою — дика м'ята, яка своїм благовонням наповняла береги Серету після заходу сонця.

У лісах, гаях, чагарниках зазелені з барвінок, зацвіли проліски, жовті дзвіночки первенця лікарського ,,прімулі'', голубі та сині фіялки. Набряклі пуп'янки ліщини та інших кущів розгортаючи свої перші листочки неначе творили тихий шум. На верхів'ях старих, крислатих дубів шелестіло торішнє листя. Шумів ліс... У травні цвіли запашні дзвіночки конвалій, білі квітки червоної калини і духм'яної черемхи, відцвілі пелюстки якої неначе снігом притрушували лісові дороги та стежки. Останній розцвітав красень-золотий бульбук, мабуть одинокий могікан степової рістні. На диво, ріс він лише в одному місці в Гаях Великих на т. зв. ,,хорах'', які межували з Березівським лісом. Бульбук цвів чудовою неначе рожа золотою квіткою-голівкою. Він мав також свій незвичайний, питомий запах.

Накінець в садах цвіли черешні, сливи, яблуні та груші, довкруги яких літали та бриніли бжоли і спивали нектар з квітів. У підміських городах цвіли нарцизи, жасмини, різнобарвні бузки, лілеї, резеди, матіолі, левкої, які наповняли вулиці вранці і під вечір ніжним запахом.

Як здорово та приємно було тоді на весні побувати в Гаях Великих, далеко від міського гамору, на лоні природи та вдихати на повні груди чисте, свіже, лісове повітря, насичене запахами квітів та зілля! Не раз, бувало, лежачи горілиць на м'якій, шовковій траві ви дивилися у голубе небо, яка визирало з-поміж верхів'я дерев і слухали лящання солов'їв, які дуже часто, таки біля вас у кущах виводили свої трелі...

Хто ж з нас, колишніх мешканців золотого Поділля, не переживав цих незабутніх, радісних хвилин весни? Це ж була справжня насолода, милий відпочинок для душі і тіла. Весна! Як мило звучить це чарівне слово, скільки спогадів з юних, давніх літ нагадує воно...

У хаті тітки пахло ванілією, дріжджами і розквітлими нарцизами. В цей час, одначе, мені було все байдуже — і я з пересердя грюкнула кухонними дверима.

— Бийся Бога, що з тобою? Усі ,,баби'' посідають! — забідькалися в кухні.

Хай собі сідають і лягають, а мені що? — промимрила я, і не глянувши на чорного Нера пішла просто до порожної тетиної спальні. Було спокійно і тихо, давна втома лягала на плечі, хотілося заплющити очі і забути про ввесь світ. В куті вилискувала чорним оком мала шафа, якої ніхто ніколи не відчиняв і я пригадала собі, як раз уже давно тітка обережно поклала туди малого дерев'яного коника, скоро зачинивши дверцята. Тепер, одначе, мене навіть не кортіло подивитися.

Немов крізь далекий сон пригадалися мені слова, які повинні б були заспокоїти мою цікавість, але хіба дорослі люди взагалі... вміють пояснити дітям прості речі.

— Мамо — які забавки тета ховає у шафу, адже ж в неї немає малих дітей? — незаспокійливо вирувала вперта думка.

— Був колись малий хлопець, Дусько — такий, як ти... почала незручно мати.

В ясному колі настільної лямпи навпроти дзеркала, моє спухле лице і на-

(Закінчення на стар. 8)

Норман Кафік

ПРАВА ЛЮДИНИ ТА СВОБОДА КУЛЬТУРИ

[Промова канадського федерального міністра багатокультурности з нагоди вручення йому почесного докторату в УВУ]

[2]

В тоталітарному режимі справи маються зовсім інакше. Кожна індивідуальна особистість у такій спільноті не має в руках мирних засобів, щоби примусити свій уряд прислухатися до її вимог та волі. Там права людини скорше вважаються як права колективні, аніж індивідуальні. Держава, чи кляса в цій державі, буде нехтувати правами, або навіть значно зменшувати особисті права своїх громадян.

На мою думку, принцип демократії є найбільш сприятливим для збереження прав людини. Це, звичайно, не означає, що в таких суспільствах уже не існує порушень прав людини. Більшість може не зважати на права меншости. Одначе, навіть така тенденція переважно не переходить даних меж, бо можна сподіватися, що коли права більшости є забезпечені, то ця більшість передасть ці права і меншості.

Розділяти модерні нації на демократичні та недемократичні є небезпечно. Відрізняти одну від одної лише по ярлику є також неможливо. Багато тоталітарних держав себе називають демократичними.

У багатьох псевдодемократіях навіть не граються у виборах уряду, а як дехто з них і грається такими ,,виборами'', то навряд чи колись створюють умови, які дозволяли б мирним шляхом змінити уряд. У теперішній час, іспит демократії проявляється не в тому чи громадяни можуть вибирати уряд, а в тому чи вони мають можливість і засоби даний уряд змінити або завдати йому поразки.

Деякі недемократичні держави вдають, що підтримують загальноприйняті права людини, навіть включають їх у свої закони, але, на ділі, вони ними цілком нехтують. І навпаки — по-справжньому демократичні держави часто шанують і дотримуються принципів прав людини тоді, коли вони ще навіть не проголошені в законах країни.

Хочу цим доказати, що найдосконаліші закони матимуть обмежене значення в ділянці прав людини, якщо сама ціль і суть держави противорічать цим законам. Про це явно свідчить багато держав, що підписали Універсальну Декларацію ОН про права людини або інші міжнародні договори, чи то в Гельсінках, чи деінде. Дуже багато із цих держав, які, підписавши такі міжнародні договори, нібито признають закони елементарних прав людини, а насправді їхнім громадянам ще не дано найелементарніших із цих прав.

Шлях до майбутнього

Такі думки могли б допровадити до висновку, що в деяких країнах ділянка людських прав не буде ширше розвиватися. Такий погляд був би до деякої міри оправданий. Але не личить людям доброї волі не продовжувати змагатися за справедливу ідею тільки тому, що завдання тяжке.

Буває, що зміни заходять у цілях та гаслах народів і держав, хоч як непомітні вони, коли спостерігати їх в короткому проміжі часу. Але за останні роки, ми спостерігаємо зміни на краще у багатьох частинах світу, там де появилися відповідні спонуки і заохочення.

Канаду глибоко шанують у цілому світі за її ролю промотора в ділянці прав людини. Ми завжди були в авангарді таких рухів на інтернаціональній арені. У Гельсінках, Канада домагалася включення третьої групи умов про права людини багато місяців перед підписанням договору, тому що ми свято віримо в те, що не пройде марно ця нагода поліпшити питання прав людини.

У наступній після цього конференції у Београді, наш уряд знову був одним з перших, щоби зайняти тверде становище в питанні людських прав і примусити учасників договору відповідати за їхні порушення прав людини. Моє заключне слово в імені канадського уряду підтвердило, що ми мовчати не будемо. Ми, як нація, робитимемо все що в нашій силі, щоби далі сприяти розвиткові прав людини в країнах, які беруть участь у договорах.

Наступна конференція, яка має відбутися у Мадриді в 1980-му році, є для нас новою нагодою і новим викликом. Канада готується уже тепер, щоби дати можливість нашим акціям якнайбільше забезпечити і сприяти дальшому розвиткові цієї справи.

Дії і вчинки окремих людей і держав, які по-справжньому проти порушень прав людини, відіграли чималу ролю. Не забуваймо про те, що нестримних сил в історії людства ніколи не можна зневажати і не брати їх до уваги. Високе стремління людини вирватися із-під гніту на волю завжди є притаманне людині і напевно переможе.

На мою скромну і можливо оптимістичну думку, сили історії в решті-решт стають по стороні тих, які глибоко прагнуть до права вільного вислову думки.

Обрії людини

Права людини треба розуміти не лише у вузько легально-юридичному контексті. Кілька років тому, я більшість свого часу проводив у роздумі про те, яким способом чи засобом суспільство могло б самозорганізуватися, щоби позбутися явних несправедливостей та недомагань.

У ті часи попався мені під руки уривок Т.С. Еліота, письменника, який мені здається, саме звертався до таких людей як я, коли згадував про ,,утопістів, які мріють про суспільства досконалі до такої міри, що людям навіть і не треба бути добрими''. Ці слова назавжди вплинули на мене і змінили мої погляди.

Таж те, що писав Еліот таке ясне. Немає цілковито досконалої
досконалої чи економічної системи, ані кодексу законів, ані зразку для суспільства, які б самі по собі створили ідеальний світ, де панують справедливість і безсторонність, правосуддя та співчуття. Такий світ базується на любові та доброчесності окремих одиниць. Поки на цій плянеті ми всі не змінимо наставлення один до одного, і до цього не пристосуємо наше життя, так довго існуватиме зло, яке пробуємо побороти. Підставою для зміни в світі має бути перш за все зміна в нас самих.

Місце прав людини у структурі суспільства

В ідеальному суспільстві права людини спиралися б на міцних фундаментах: на конституції, від якої отримали б певність, на писаному законі, для ширшого вживання, на судах і на правосудді задля їх застосування на практиці, та, саме важне, на наставленнях суспільства, від чого вони отримали б зміст, надхнення і правдиве значення.

Ми повинні зберегти в конституційних укріпленнях такі непорушні права, які окреслюють нашу людську природу: право вільного вислову думки, свобода релігії, свобода зібрання, право вільного життя, право на власність, право на свободу, та ще незчисленні інші права без яких людство не знало б гідного і вільного існування. Необхідно конституційним способом закріпити ці права і не допускати до їхнього поступового руйнування.

Очевидним є те, що деяким урядам може потрібні спеціялізовані інституції, які йдуть дальше загальноприйнятих прав людини, щоби збагнути склад груп людей в державі і саму суть держави. Без таких ґарантій, ці групи почуватимуться пригнобленими і єдність держави зникне.

Хочу ще додати, згідно з попередніми думками, що конституції повинні так само оберігати права, які дозволяють людям ефективно вибирати свої уряди і навіть, часом, усувати їх, якщо вважається це потрібним. Без цього основного права нема запоруки, що майбутні уряди шануватимуть своїх громадян, що віддзеркалюватимуть їхні турботи і зацікавлення.

[Продовження буде]

ЗВЕРНЕННЯ
ЗЛУЧЕНОГО УКРАЇНСЬКОГО АМЕРИКАНСЬКОГО ДОПОМОГОВОГО КОМІТЕТУ

УКРАЇНСЬКА ПАТРІОТИЧНА ГРОМАДО!

Ми є свідками назріваючих міжнародних конфліктів, політичних ускладнень і послідовної економічної дегресії. Але в крутежі всіх тих подій всю нашу увагу насторожує й тривожить сучасна жалюгідна ситуація, у якій тепер находиться поневолена Москвою українська Нація.

Тисячі наших неустрашимих патріотів — борців за свободу — запроторено в сибірські концтабори, жорстокі тюрми й духововбивчі психозаведення. Незавидна теж доля і тих українців, які живуть у т.зв. сателітних країнах, що знаходяться під совєтською контролею. Останньо деяким із тих, які відбули довголітню каторгу, або членам їхніх найближчих родин, пощастило виїхати зі СССР. Інші роблять заходи, щоби вирватися із цього жорстокого „дому неволі" і поселитися в країнах західнього Світу, де вони могли б проживати спокійним життям вільної людини, без познак страху, переслідування й наруги.

Хто ж їм у цьому допоможе?.. Хто простягне їм помічну руку, як не їхні доброзичливі брати українці в співдії зі своїми високоідейними організаціями й установами?..

І саме тепер, в цьому Великодньому періоді, що став для всіх символом духового відродження людини, переможним завершенням Христової правди над злом і закріпленням довгожданої справедливости над підступною облудою, згадаймо і про тих, що з благанням чекають на нашу допомогу. Згадаймо про тисячі наших потребуючих братів і сестер.

Злучений Український Американський Допомоговий Комітет — ця загально-українська харитативна інституція, — взяла на себе обов'язок піклуватися всіми тими, що живуть у злиднях, біді й недостатках. Але засяг нашої допомогової акції залежить виключно від настанови української громади, від її співдії. Фінансові засоби, якими сьогодні диспонує ЗУАДК, є дуже обмежені, а існуючі потреби є незвичайно великі.

Нам негайно потрібні значні грошові фонди, щоби покрити кошти удержання тих родин, які вже до нас приїхали, або вкоротці прибудуть із СССР на постійне перебування у ЗСА. І тому саме ми осмілюємося апелювати до Вас, Українська Патріотична Громадо: Сповніть свій Божий і людський обов'язок — допоможіть своїм потребуючим братам і сестрам!..

Ми віримо, що коли Ви засядете до свого святочного столу — з нагоди Світлого Празника Христового Воскресіння — Ви не відмовите скласти свою щедру пожертву на цьогорічну великодню „Писанку для ЗУАДК-у", яка призначена виключно на допомогу потребуючим українцям.

Нехай наша прадідівська „паска красна" завітає до кожної хати, до кожної нашої родини, до кожного закутка нашого поселення, де живе свободолюбна українська людина. В такому саме дусі ми спрямовуємо до Вас це наше звернення, а разом із тим засилаємо Вам щиросердечні святочні побажання і вітаємо всіх староукраїнським Великоднім Привітом:

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

Екзекутива ЗУАДКомітету

Грошові пожертви, які можна відтягати від податку, прохаємо пересилати на адресу: United Ukrainian American Relief Committee, 1321 West Lindley Ave., Philadelphia, Pa. 19141.

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВЕ...

(Закінчення зі стор. 1)

завжди була й є „насінням Церкви Христової", бо правдиве християнство має в собі те, що „знову оживає і сміється знову", має в собі духа безсмертя та силу воскресіння. Така християнська віра — це твердиня і захист під час буревіїв життєвого моря та загрози знищення. Вона правила за отуху для перших християн і давала їм силу для подвигів героїзму та відвагу умирати за свої глибокі переконання віри в воскресіння.

Так, Світле Христове Воскресіння — це свято перемоги великої! Ісус із Назарету подолав смерть і могилу, домовина не могла втримати Його в своїх холодних обіймах, — Він третього дня воскрес! Голгофський хрест не був кінцем Його життєдайної місії, як то думали Його темні розпинателі, але благословенним початком Його великої місії спасіння, яка ніколи не зупиниться.

На протязі майже двадцяти віків ця віра в Воскресіння Христа народжувала й тепер народжує все нових і нових свідків того невмирущого факту, що воскреслий Христос є Спасителем і нашої ґенерації та вічною надією всіх віків, бо Він є Живий Бог!

Із цією блаженною надією і вірою в воскресіння, в перемогу Правди, вітаємо Вас, вітаємо всі Українські Церкви і ввесь Український Народ та бажаємо Вам Богом благословенного Великодня!

Христос воістину воскрес!

Пастор ОЛЕКСА ГАРБУЗЮК
Голова Всеукраїнського
Єв.-Баптистського Братства

Пастор ВОЛОДИМИР ДОМАШОВЕЦЬ
Генеральний секретар

ВЕЛИКДЕНЬ 1979 р.Б.

„Я ВОСКРЕС ДЛЯ ТЕБЕ,...

(Закінчення зі стор. 1)

дає Христос віруючій людині. Але з історії знаємо, що ті вчені, які відродились духовно й визнають Христа, стали творцями правдивих релігійно-етичних і гуманно-культурних цінностей, які підносять людський рід на вищий щабель життя. Навпаки ті, які не визнають Христа, є часто руїнниками людських надбань і жорстокими тиранами, яких світ ще й досі не позбувся.

Ми, українці, хоча святкуємо цей радісний Великдень у вільному світі, то все таки знаємо, що наша радість не буде повна, бо наші брати й сестри, одні в Україні, а інші на засланнях у сибірських каторгах, будуть згадувати одні одних, ховаючись перед ворогом, як це робили й перші християни в римській імперії. Воскресіння Христове зміцнює в українському народі віру в перемогу його визвольної ідеї та благословляє його в справедливих змаганнях за волю. Христос воскрес, щоб нас визволити зо всякої неволі, але вірмо і не легковажмо Його слів: „Коли Син отже визволить вас, то справді ви будете вільними" (Івана 8,36).

Вітаємо цим посланням не тільки українців євангельських переконань, але і ввесь наш народ та його релігійних і національних провідників і борців за кращу долю нашої нації та людства, словами: ХРИСТОС ВОСКРЕС!

За Головну Управу УЄО в ПА.

ВОЛОДИМИР БАГРІЙ,
Президент

Паст. ВОЛОДИМИР БОРОВСЬКИЙ,
Секретар Консисторії Української
Євангельсько-Реформованої Церкви
в екзилі

ВЕЛИКДЕНЬ, 1979 року

СОБОРНЕ ВЕЛИКОДНЄ...

(Закінчення зі стор. 1)

Христом, „щоб жити вам життям, достойним Господа, і подобатися йому в усьому, приносячи плід у всякому доброму ділі, і зростаючи у спізнанні Бога, покріплені всякою силою завдяки його славній потузі, щоб осягнути всяку витривалість і довготерпіння із радістю" (Кол. 1, 10-11).

Відродження душ у покаянні і життя Христовою Євангелією є найкращою проповіддю, бо тоді ми говоримо про Христа не словами, а нашим життям, нашим прикладом, ми тоді є Христовими свідками. Приготовляймось так до нашого ювілею, щоб ми були дійсно Христовими свідками, між собою і перед народами світу, щоб по ділах наших пізнати було, що ми живемо духом Євангелії, бо по овочах пізнати дерево: „Виплекайте дерево добре, то і плід його добрий; а посадіть дерево погане, то і плід його поганий. Бо дерево пізнати з плоду" (Мат. 12,33), — каже наш Господь.

Таким відродженням ми не лише народилися для Христа, але наше свідчення принесе, наче проповідь, Христа і для інших народів, як про це каже II Ватиканський Собор: „Божому народові, що живе у громадах, передусім епархіяльних і парафіяльних, належить обов'язок засвідчувати Христа перед народами".

Цей обов'язок свідчення Христової Євангелії в цілому світі є, за думкою Отців Собору, так важливий, що без нього є неможливий ніякий духовий ріст унутрі громади, яка замкнулась би в собі, відокремлюючи себе від інших, чи зокрема своїх рідних.

Про це Отці висловились ось так: „Благодать оновлення не може зростати в цих громадах, якщо кожна з них не розширить аж до краю землі своєї любови і не матиме подібної дбайливости про тих, що живуть далеко, як має про тих, що є її власними членами" (Декрет про Місійну діяльність Церкви, ч. 37).

Нехай наша підготова до 1000-ліття Хрещення України буде такою, щоб ми нею були готові допомогти ділом і словом у наверненні нашої Батьківщини, коли їй блисне промінь волі. Бо тяжка хмара поганства і безбожництва нависла над нашою Україною і великої праці буде потрібно, щоб її відродити в Христі. Готуючись до тієї праці, допомагаймо нашим братам, що змагаються за Божу правду в Україні. Допомагаймо і іншим місійним теренам Церкви, де народи ще не знають Христа і потребують допомоги і тим заправляймось до жертвенности та бажання поширювати Христове Царство на землі, щоб радість і мир Христового Воскресення, які ми щасливо переживаємо, були радістю і миром цілого світу.

2. Тією думкою ми вже торкнули і друге важливе наше завдання у цій підготові до 1000-ліття нашого Хрещення і дуже пекуче питання майбутности нашої Церкви на поселеннях і в Україні, а саме — духовні покликання. Брак покликань до духовного стану, священичих, чернечих — це жива рана на нашому релігійному й національному організмі. Де криється лихо цієї недостачі? Чи Господь не кличе сьогодні молодих душ до свого Виноградника? О ні! Він кличе і часто кличе! Ця іскра Божого покликання паде в серце не одного юнака, але із-за браку належної родинної чи громадської атмосфери і піклування вона поволі гасне, гасне Христовий поклик: „Іди за мною".

І не один юнак може за пророком Ісаєю сказати: „Тоді почув я голос Господній, що говорив: Кого б мені післати? Хто там піде? І сказав я: Ось я, пішли мене" (Іс. 6,8). Цей голос Господній живе й горить у душі молодої людини, але часто подув вітрів широких і вигідних доріг цього світу, ба навіть відраджування від найближчих йому осіб, приглушує цей голос у зародку і він никне.

Справа покликань — це справа цілої нашої Помісної Української Католицької Церкви, це потреба цілої української спільноти у Вільному Світі з мережею її зорганізованого релігійного та суспільно-громадського життя. Це справа життя чи смерти цілої нашої Церкви й нашого народу тут і на Рідних Землях.

Для тієї святої справи нам усім треба гаряче молитись до Господа жнив. Нам треба молитись про те, щоб голос Божого поклику не падав в тернину нашої байдужости й недбальства, а щоб усі ми, почавши від українських родин, створили сприятливу атмосферу любови, миру, взаємної пошани та глибокої віри. Молімось і працюймо, щоб були в нас священичі й монаші покликання. Повторяймо часто слова молитви, що її уложив Слуга Божий Митрополит Андрей: „Дай нашому народові численне і добре та святе духовенство. Поклич багатьох, у кожному поколінні, до монашого стану, до геройських жертв за справи Церкви і народу".

3. Вкінці, нашим третім завданням під сучасну пору є наші молитви і старання за приспішення беатифікації і канонізації Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького. Молімся в наших родинах, з нашими дітьми, з нагоди релігійних зустрічей, серед релігійних організацій, по наших громадах, щоб у підготовці до нашого Ювілею, Бог дав нам Великого Заступника в небі і прославив його на престолах тут на землі. Ще багато є при житті тих, що знали і зустрічалися з його світлою Особою і могли б посвідчити про його геройські чесноти. Це треба зробити. Допомогти у беатифікаційному процесі нашими молитвами — це наш моральний обов'язок, а Господь у своїй ласкавості напевно зглянеться на нас і вислухає наші гарячі молитви і дасть нам таку невмирущу пам'ятку нашого Ювілею — проголошення Блаженним і Святим Слугу Божого Митр. Андрея.

Хай радість Христового Воскресення буде завжди між Вами. Хай пам'ять про Христові страсті, смерть і світле його воскресення буде і для нас наукою, що наші терпіння і терпіння цілого українського народу закінчаться тріюмфом і перемогою, бож і співаємо на Великдень: „Хоч і у гріб зійшов Ти, Безсмертний, то адову зруйнував Ти силу, і воскрес єси як переможець, Христе Боже, жінкам мироносицям вістивши: Радуйтеся, і Твоїм апостолам мир даруєш, падшим подаєш воскресення" (Кондак Пасхи).

Благодать Воскресшого Христа і любов Святого Духа нехай будуть з усіма Вами. „Слово Христове нехай у вас перебуває щедро" (Кол. 3,16).

Христос Воскрес!

† ЙОСИФ
Патріярх і Кардинал
і Ієрархія Помісної Української
Католицької Церкви.

Дано в Римі
При Патріяршому Соборі св. Софії
в день 40 мучеників, 9/22-го березня 1979 р.Б.

Папа підтверджує правила целібату для священиків латинського обряду

Рим, Італія. — Папа Іван Павло II, в листі до всіх священиків Вселенської Церкви, підтвердив зобов'язуючі правила целібату, пригадуючи, що зложена ними присяга є зобов'язуюча на все життя.

„Целібат — це справа додержання слова Христові", — сказав Папа в листі, що його Ватикан подав до публічного відома в понеділок, 9-го квітня. „Додержання слова є одночасно обов'язком і доказом духовної зрілости священика та виявом його особистої гідности".

Ці правила, однак, відносяться тільки до священиків латинського обряду, підкреслив Папа, стверджуючи, що Східні Церкви мають свої особливі традиції в цьому відношенні та висловив „пошану для відмінних традицій інших Церков".

Лист Папи, на приблизно 10,000 слів, написаний його рідною польською мовою та поданий Ватиканом до публічного відома в перекладі на латинську та інші мови. Стиль його — повчальний та віддзеркалює консервативні погляди теперішнього Папи щодо догматичних питань. Папа закликає священиків „бути з народом", цікавитись особистими, родинними та суспільними питаннями, але завжди „у священичий спосіб, шукаючи правди й справедливости з перспективи вічного спасіння".

Лист Папи також є виявом затурбовання Ватикану зменшенням числа священиків на протязі останніх 15-ох років. Під цю пору Вселенська Церква нараховує біля 500,000, включно з монашими чинами. В останніх роках число священиків, які бажали б повернутись в цивільний стан, постійно зростає. З неофіційних джерел відомо, що Ватикан одержує річно біля 3,000 таких подань. Ватиканські джерела твердять, що за час його 6-місячного перебування на папському престолі, Папа Іван Павло II не узгляднив жадного прохання щодо повернення в цивільний стан.

Закликаючи священиків жити „чесно й праведно" та служити вірним, Папа вказав на країни під комуністичними режимами, в яких вірні „не раз роками чекають на священика в надії що він прийде до них". Не дочекавшись, вони самі моляться в занедбаних святинях, сказав Папа у кінцевих реченнях свого листа.

Українська участь...

(Закінчення зі стор. 1)

лови Міської Ради Ню Йорку, який привітав конвенцію в імені посадника цього міста Едварда І. Кача. Він твердив, що братські організації були та будуть рушійною силою для вдержання традиційних ідеалів відносно родини, Бога та батьківщини, плекаючи при тому ідеали братерства, вдержання культурно-етнічної спадщини та гуманітарних інституцій.

Перед полуденком п-і Душник попросила о. Юрія Бінковського, пароха української католицької церкви св. Духа в Брукліні, до відмовлення вступної молитви.

У полуденку взяли численну участь головні урядовці УНСоюзу, а саме: д-р Іван Флис — головний предсідник, п. Володимир Сохан — головний секретар, мгр Уляна Дячук — головний касир та п. Василь Оріховський — головний організатор, як теж д-р Богдан Футей — голова Головної Контрольної Комісії УНС і її члени — о. Степан Біляк й п. Іван Геврик, д-р Аскольд Лозинський — головний радний та д-р Ярослав Падох — почесний член Головного Уряду УНС і колишній головний секретар УНС; він також був президентом Нюйоркського Братського Конгресу.

У конвенції взяли участь також представники Союзу Українців Католиків „Провидіння", а саме: Богдан Казанівський — головний секретар, п-і Стефанія Вовчок — головний касир, яка привітала конвенцію в імені Пенсильвенського Братського Конґресу, вона і його колишня голова; Богдан Голорів, головний фінансовий секретар та Ігор Смолій, головний організатор. (Український Братський Союз з осідком в Скрентоні, Па., є також членом Нюйоркського Братського Конгресу).

Юліян Ревай, колишній прем'єр Карпатської України та д-р Володимир Душник, редактор „Українського Квартальника", взяли також участь в полуденку.

При кінці полуденкової програми Олександер Фурда, студент Школи Бандури в Ню Йорку та студент Академії св. Юра, одягнений в український народний одяг відспівав кілька українських і американських пісень в супроводі власної гри на бандурі.

Головним промовцем на ранішній сесії конвенції був Вірджіл Ц. Дейкант, верховний Лицар та головний екзекутивний урядовець Лицарів Колюмба, провідної американської католицької братської організації, яка нараховує понад 1,300,000 членів, з яких 700,000 є забезпечені. Він твердив, що професіоналізм у братських організаціях є необхідним; якщо братські організації хочуть далі мати привілей неплачення податків, вони мусять виказувати якнайбільш добродійної і культурної праці не тільки в крайових центральних бюрах, але також на поземі відділів.

Пані М. Душник відчитала привіт від Джорджа Е. Овена, президента Крайового Братського Конгресу Америки, який заявив, що моттом діяльности братських організацій на 1978-1979 роки є — „Братерство зміцнює родинне життя", що й повинно бути провідним гаслом діяльности всіх братських організацій.

Промова Стенлі Вайсделера, президента „Актюаріс анлімітед", про різні законодатні кроки в справі забезпеченевих організацій, викликала широку дискусію про потребу створення спеціяльної комісії, яка слідкувала б за законодавством у справі братських організацій. Конвенція приняла резолюцію у цій справі.

Пані Душник, як уступаючому президентові Нюйоркського Братського Конгресу, вручено гравіровану табличку, перо та молоток.

Антоні Б. Карамеле з Лицарів Колюмба обрано президентом Нюйоркського Братського Конґресу, а п-і Душник вибрано до екзекутиви цієї ж організації.

Небезпека в нуклеарній електростанції зникла — твердить губернатор Торнберг

Міддлтавн, Па. — Минулого вівтірка, 10-го квітня, пеннсильванійський губернатор Ричард Торнберг заявив, що радіяція з ушкодженої нуклеарної електростанції на Тримилевому острові вже така мінімальна, що навіть вагітні жінки та дошкільні діти можуть вертатися з далеко віддалених евакуаційних пунктів. Вже раніше вернулися в околиці Міддлтавну велика кількість осіб, які після випадку в електростанції в кінці березня добровільно виїхали до інших місцевостей чи навіть стейтів.

У вівторок у Міддлтавні та довколишніх містечках і селах наново розпочато навчання в початкових і середніх школах, як також почали нормально функціонувати стейтові та місцеві урядові установи.

Проте, як інформує Гарольд Дентон, голова федеральної Комісії Реґулювання Нуклеарної Енергії, щойно за кілька днів пощастить цілком „охолодити" електростанцію, тобто припинити радіяцію з урану та з мурів електростанції.

Федеральні та стейтові чинники вважають, що випадок в кінці березня був спричинений кількома факторами: працівники помилково не закрили деяких клапанів, а крім того деяка машинерія не була втримана на відповідному рівні. Передбачають, що електростанція не функціонуватиме принаймні впродовж наступних 4-ох років.

У різних місцевостях Америки, як теж в інших країнах поширюється рух проти вживання нуклеарної енергії, навіть для мирних цілей, бо випадок на Тримилевому острові перелякав багатьох людей. Вони вказують, що ще вповні не відомі наслідки випадку, бо надмірна радіяція може спричинювати рака та інші недуги, як теж підкреслюють, що випадок міг бути серйозніший і спричинити атомовий вибух.

ЗСА повинні дати шахові Паглеві право азилю — твердить Кіссінджер

Ню Йорк. — Промовляючи тут на бенкеті випускників Гарвардської Комерційної Школи, колишній державний секретар Генрі Кіссінджер заявив, що уряд президента Джіммі Картера повинен дати іранському шахові Мохаммедові Різі Паглеві та його рідні право азилю в Америці, бо колишній іранський монарх „був приятелем і союзником ЗСА впродовж 37-ох років". Несумліно було б, якщо шах Паглеві та його рідня не могли б знайти в Америці притулку — сказав Кіссінджер.

Колишній державний секретар також висловив здивовання і затурбовання з того факту, що уряд президента Картера ще досі не запротестував проти закритих судів і розстрілів колишніх військових старшин і цивільних осіб теперішньою владою в Ірані. Як відомо, від повалення іранської монархії в тій близькосхідній країні Революційні Комітети, які находяться під безпосередньою контролею мусулманського провідника Аятолли Хомейні, розстріляли понад 100 осіб, включно з колишнім прем'єром Аміром Аббасом Говейдою.

Перше Богослуження в „Українському Селі" в Апопці

Тут, на тім клаптику України, мешканці „Українського Села", зійшлися до гарної новозбудованої залі, що тимчасово служитиме на відправи Служб Божих, доки не збудується своєї стилевої, української церкви. 10-го грудня 1978 року, тут першу Службу Божу відслужив гість о. Андрій Назаревич, колишній парох у Виллімантику, Конн. Після відправи мешканці „Українського Села" і гості засіли до перекуски, радіючи новим Релігійно-Культурним Центром. О. Назаревич поблагословив їжу, а відтак він сказав коротке слово, підкресливши, що ініціятори вибрали гарне і здорове місце на „Українське Село", що не тільки вже самим гарним і теплим кліматом, та всіми модерними життєвими потребами надається для нас сеньйорів, але й добре і для нашої молоді, бо лежить це село в сусідстві найбільших атракцій світу.

Треба висказати велику вдячність ініціяторові та будівничому „Українського Села" Степанові Ковальчукові, як також його корпорації, що подарувала площу на цей дім, та меценатові Володимирові Демянчукові, що своїми грішми і працею побудував цей Релігійно-Культурний Центр. Їх діла заслуговують на піддержку всього нашого громадянства.

Привітальну промову виголосив п. Ковальчук в якій сказав, що радіє, що дожив до тієї хвилини, де його мрії стали дійсністю. При допомозі добрих людей та української преси, зокрема „Свободи", що все поміщувала наші заклики і дописи, ми зуміли здобути це все, що сьогодні маємо. Ми тут зорганізували Відділ УН-Союзу, залишилась пам'ятка, що першою організацією у нашому селі був УНСоюз. Він також подав до відома, що Служби Божі будуть відправлятися щонеділі в 10-ій год. ранку. Посвячення дому Релігійно-Культурного Об'єднання ім. св. Володимира відбулося на Різдво 7-го січня в 11-ій год.

Многоліттствієм закінчено цей знаменний день в історії розвитку нового поселення українців на центральній Фльориді, в околиці Орляндо і різних туристичних розваг, як „Дісні Ворлд", „Сі Ворлд" та інших.

Автор допису колишній секретар 253-го Відділу УН-Союзу в Лудлов, Масс., а тепер — це мешканець „Українського Села" та помічник у приєднанню членів для 380-го Відділу в Апопці, під проводом секретаря С. Ковальчука.

Василь Фіцик

ЩАСЛИВИХ ВЕСЕЛИХ СВЯТ!
Величнім і Радіснім
„ХРИСТОС ВОСКРЕС"!
— вітаємо —
Родину — Приятелів — Знайомих —
по обидвох боках Океану
Ярослава, Зенон, Христя і мама Евстахія
СНИЛИКИ

З СВІТЛИМ ПРАЗНИКОМ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Рідні, Приятелям і Знайомим
ВЕСЕЛИХ і ЩАСЛИВИХ СВЯТ
бажають
СЛАВА, ОСТАП і МИРОН ОЛЕСНИЦЬКІ

Христос Воскрес!
Із Світлим Празником ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Родині, Знайомим і Приятелям
бажаємо кріпкого здоров'я, радости та щастя, як рівнож обильних Божих Ласк до дальшого життя та праці.
ДІЙСНО ВОСКРЕС! **Галина і Данило Пісецькі**

ЩАСЛИВИХ СВЯТ!
ВЕЛИЧНИМ і РАДІСНИМ
ХРИСТОС ВОСКРЕС!
вітаємо
Родину, Приятелів, Знайомих
по обидвох боках океану.
Люба і Адріян Лапичаки

Радісним
„ХРИСТОС ВОСКРЕС"
щиро вітаємо
РІДНЮ, ДРУЗІВ і ЗНАЙОМИХ
Ольга Кобзяр з Родиною
Xenia, Hunter, N.Y. (518) 263-4700

РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих і Щасливих Свят
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ
бажають
МАРІЙКА і ВАСИЛЬ ТЕРШАКІВЦІ
з донечками
АНЕЮ і ЛЕСЕЮ

Христос Воскрес!
Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Рідним, Друзям та Знайомим
святкуючим за новим і старим стилем,
щиро бажають
ХРИСТЯ і ЮРІЙ НАВРОЦЬКІ

РІДНИМ, ДРУЗЯМ і ЗНАЙОМИМ
з нагоди
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ
висловлюємо щирі побажання
Веселих та Щасливих Свят!
ЛЮБОВ М. і МИРОСЛАВ РОГОВСЬКІ
з сином **НЕСТОРОМ**
Великдень 1979 Irvington, N.J.

З Радісним Празником
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажають
ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ВСЬОГО НАЙКРАЩОГО
всім Рідним, Приятелям і Знайомим
ІВАННА і МИКОЛА ЧИРОВСЬКІ
зі синами: ЛЕВОМ з дружиною МАРІЄЮ (з дому ГЕВРИК), ЮРІЄМ з дружиною АРІЯДНОЮ (з дому ЗАПУТОВИЧ) та АНДРІЄМ і ІВАНОМ

З надходячими Святами
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
вітаємо Великоднім Привітом
ХРИСТОС ВОСКРЕС!
нашу Родину, Приятелів, Знайомих
та наших Гостей з Гантеру
і бажаємо
кріпкого здоров'я та всього добра.
Оксана і Орест Клюфас, Гантер, Н. Й.
Марта і Юрко Клюфас, Ратерфод, Н. Дж.
Оксана і Коко Клюфас, Сан Антонійо, Тексас

Рідних, Друзів і Знайомих
щиро вітаємо
З ВОСКРЕСЕННЯМ
ХРИСТОВИМ!
ТАЇСА і ПЕТРО
БОГДАНСЬКІ

Родині, Друзям та Знайомим
— бажаємо —
ВЕСЕЛИХ та ЩАСЛИВИХ СВЯТ
ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Анатоль, Марія, Богдан, Лідія та Данилко
ДОМАРАЦЬКІ

РАДІСНИХ та ЩАСЛИВИХ
СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Рідні, Друзям та Знайомим — бажають —
Евгенія й Андрій Ратичі
і Михайлина Мосора

Рідні, Приятелям та Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажають
ЗЕНЯ і ІВАН БУНДЗЯКИ
з синами Александром і Ізидором та
КАРОЛИНА ЛАВРИШКО

Родині, Приятелям і Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ
бажають
НЕОНІЛЯ та ІВАН ТЕРШАКІВЦІ

РОДИНІ, ДРУЗЯМ і ЗНАЙОМИМ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
— бажають —
БОГДАН ГІРНЯК з РОДИНОЮ

Христос Воскрес!
Зі СВІТЛИМ ВОСКРЕСІННЯМ
найщиріші побажання Щасливих Свят і кріпкого здоров'я
Родині і Приятелям бажають:
Іванна Коваль
Стефанія і Сильвестер Ярош

ВЕСЕЛИХ і ЩАСЛИВИХ СВЯТ
ВЕСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажають
Рідні, Приятелям і Знайомим
по обох боках океану —
ІРЕНА, РОМАН, ВІКТОР і ХРИСТЯ
ЛАПИЧАКИ

РІДНІ і ПРИЯТЕЛЯМ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
— бажають —
Ольга і Олександер Смалі
з Родиною
29 Rutgers Street Maplewood, N.J. 07040

РАДІСНИХ СВЯТ
Воскресення Христового
Рідним, Приятелям і Покупцям
щиро бажають
Ярослав і Марія Гречка
власники фірми
OEHLER HARDWARE
338 W. Girard Ave., Philadelphia, Pa. 19123 WA 5-2731

ВЕЛЬМИШАНОВНИМ ПОКУПЦЯМ, ПРИЯТЕЛЯМ і ГРОМАДЯНСТВУ
МІСТ НЮАРКУ, ФІЛЯДЕЛЬФІЇ й ОКОЛИЦЬ
Радісних і Щасливих
ВЕЛИКОДНІХ СВЯТ
бажають
Юрій, Осипа і Олександер Яворські з Родинами
УКРАЇНСЬКІ КРАМНИЦІ ВЗУТТЯ
"SALAMANDER" — SHOES

БЕРКУТ	**ГОВЕРЛЯ**
420-22 West Olney Avenue	1060 Springfield Avenue
Philadelphia, Pa. 19120	Irvington, N.J.
(215) 224-2646	(201) 374-5768

Христос Воскрес!
Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
усім нашим Шановним і Дорогим Гостям,
Приятелям і Знайомим
бажають
Софія Лупацій і Василь Коруд
ВЛАСНИКИ РЕСОРТУ
CROCUS APARTMENTS
113-115 E. Crocus Rd.
Wildwood Crest, N.J. 08260
Tel. (609) 522-9031

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Родині, Приятелям і Покупцям бажає
ВОЛОДИМИР ВАСІЧКО — *власник*
„ДНІСТЕР"
ПРОДАЖ НЕРУХОМОСТЕЙ
769 Sanford Ave., Newark, N.J. (201) 374-6334
737 Irvington Ave., Maplewood, N.J. (201) 761-5577

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Найкращі побажання нашій Родині, Приятелям і Клієнтам, де б вони не були — в ЗСА, Україні і в кожній частині світу. Нехай Воскреслий Христос благословить Вас на завжди найкращим здоров'ям й успішним життям.
— *бажає* —
Михайло, Анна Матияш
і син Михайло IV
Обезпеченевий аґент, брокер і нотар
MANUFACTURERS LIFE INSURANCE CO.
173 Stuyvesant Avenue Newark, N.J. 07106
Res. 373-1688 або Bus. 467-2180

РАДІСНИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Рідні, Приятелям, Знайомим
і Вельмишановним Покупцям
— щиро бажає —
Михайло ПИЛИПЧАК з Дружиною
власник фірми
EUROPA
Meat & Provision
527 JERSEY AVENUE — JERSEY CITY, N. J.
Tel.: HE 5-2221

Веселих та Щасливих Свят
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ
Рідні, Знайомим і ВШ. Покупцям
— *бажає* —
„УКРАЇНСЬКИЙ БАЗАР"
— і —
ВИСИЛКОВА СТАНИЦЯ
„Космос"
Phone: 374-6446
1082 Springfield Avenue Irvington, N.J. 07111
Власники: Василь і Богуслава ГНАТІВ

Радісних, Щасливих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Родині, Приятелям, Дорогим Гостям ресторану
бажає
ЕВСТАХІЙ РАВРИШ
ВЛАСНИК
Big Stas Restaurant
1020 S. Wood Avenue
Linden, N.J. 07036
(201) 862-6455

Українським Організаціям та ВШ. Клієнтам,
Родині та Знайомим
З Воскресенням Христовим
Веселих Свят
бажають
Наталія Лазірко
і діти Наталка й Олег
власники
OLYMPIC
COMMUNITY MARKET
122 — 40th Street, Irvington, N.J. 375-3181

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
всім своїм Приятелям і Клієнтам
пересилає
КОНСТАНТИН МИХАЙЛО КАРДОВИЧ
Христос Воскрес!
CONSTANTINE MICHAEL KARDOVICH
CYPRESS HILLS MONUMENTS
800 Jamaica Ave., Brooklyn, N.Y. 11208
Tel. (212) AP 7-2332
MEMORIAL ERECTED IN ALL CEMETERIES

Пам'яті Теофіля Руденського

Блаженної пам'яті Теофіль Руденський вичерпаний тяжкою недугою попрощав цей світ у п'ятницю, 19-го січня 1979 року.

Бл. п. Теофіль уродився 9-го листопада 1907 року в Пістині, на нашій гарній Гуцульщині. Батько його о. Николай і мати Теодозія з Шухевичів. Середню освіту закінвиб у Коломиї, а правничі студії у Львівському університеті в 1932 році.

У 1939 - 1942 роках розгорнув він визначну громадську діяльність в Мушині і Криниці на Західній Лемківщині. В ті тяжкі часи допомагав він всім, хто тієї допомоги потребував, а передусім — молоді і шкільництву.

В 1943 році він працював в Українськім Окружнім Комітеті в Коломиї. Від 1944 до 1947 року перебував на еміграції в Словаччині, Австрії і Німеччині.

1948 року він переїхав з родиною до Ст. Кегрінсу в Канаді і тут включився в громадську працю. Був одним з основників місцевої пластової Станиці, та довголітнім й одним з найкращих організаторів допомоги для видання Енциклопедії Українознавства у Сарселі. На цьому пості і в цьому невеличкому місті, доказав прямо чуда, зібравши в короткому часі коло 10 тисяч долярів на цю ціль.

Бл. п. Теофіль Руденський залишив у смутку дружину Ольгу з Онищуків, доні Таню, Дозю, сина Ігоря та брата Ігоря і ближчу, і дальшу родину в Канаді, ЗСА, Україні та приятелів у цілій діяспорі.

Бл. п. Теофіль Руденський був членом 427-го Відділу УНСоюзу в Ст. Кетрінсі.

Представництво ЕУ

ПІДВИЩУЮТЬ ЦІНИ НА АВТОМОБІЛІ

Детройт, Міч. — Вслід за фірмами Крайслер і Дженерал Моторс, компанія Форд Моторс, яка виробляє найбільше число автомобілів у ЗСА, підвищила ціни на приблизно 2.1 відсотка, тобто пересічно на 153 доляри більше. Підвищення фірми Крайслер виносять біля 2.7 відсотка, тобто 157 долярів за один автомобіль. Причинами підвищення цін є зріст коштів матеріялів і праці.

Пам'яті покійного П. Ікаловича члена-піонера 204-го Відд. УНС в Ню Йорку

І знову невмолима смерть забрала 7-го грудня м. р. з рядів членства 204-го Відділу УНС ім. Агапія Гончаренка в Ню Йорку прикладного, відданого члена нашої, великої Союзової родини, бл. п. Петра Ікаловича.

Покійний народився в Калуші, станиславівської округи на Україні. По закінченні там початкової школи вступив до семінара в Станиславові, а відтак по році до Львова, де продовжував навчання, бувши учнем „Рідної Школи" на протязі трьох років, там закінчивши учительський семінар.

Коли в 1928 році українська громада на Лемківщині, а зокрема Кружок „Рідної Школи" в Сяноці пошукував свого вчителя бл. п. П. Ікалович прийняв ту посаду і був першим українським шкільним учителем в селі Абрамова. В липні 1929 року він оженився з Анастазією Челяк, яка приїхала була з Америки, будучи американською громадянкою. Але в листопаді 1929 року польська влада несподівано покликала його до війська, а тоді молода дружина повернулася до Америки. Дружина робила різні старання і остаточно її муж Петро в квітні 1932 року поїхав до своєї дружини в Америку. Покійний відразу включився до громадської праці в українських організаціях, працював як учитель Вечірньої Школи найперше в Джерзі Сиі, а відтак в Ню Йорку Тут він того ж року став членом УНС в 204-му Відділі. В 1938 році Покійний разом з дружиною і Курятовичем доклали багато старань для зорганізування 418-го Відділу УНС, де він був навіть секретарем деякий час. Покійний був щедрим жертводавцем на різні українські наукові, чи громадські цілі, як НТШ, Науковий Український Інститут Гарвардського Університету, Енциклопедію Українознавства, Український Католицький Університет в Римі, Українську Католицьку станицю в Люрді, Патріярший Фонд УКЦ, Фонд св. Софії, а будучи членом української католицької церкви св. Юра в Ню Йорку був жертвенний також на її потреби.

Як член-піонер 204 Відділу УНС був карним його членом, мав в ньому дві грамоти, а дивіденди від них жертвував на Фонд Наглої Потреби.

У 1971 році виїхав з Ню Йорку на Фльориду, де теж включився в громадське життя громади, належав до різних українських організацій, був досмертним, почесним членом Українського Клюбу (Народного Дому) в Маямі.

Покійний залишив по собі вдячну пам'ять членства 204-го Відділу УНС в Ню Йорку.

Нехай же ця коротка згадка про Покійного буде хоч деякою душевною полегшею для його дружини Анастазії, сина Ярослава з дружиною Варварою, доні Люби з мужем Семом і 8 внуків, які приносили йому багато радости.

У пам'ять покійного батька, його син Ярослав вибрав грамоту для внука покійного дідуня - Івана.

В. П.

Пам'яті Катерини та Григорія Хейликів

Бл. п. Катерина Хейлик

Бл. п. Григорій Хейлик

У першу річницю смерти нашої дорогої і незабутньої матері Катерини Хейлик з роду Святодух, її засмучена родина — дочка і зять із синами замовили панахиду 4-го березня ц. р. в українській православній катедрі Святого Володимира в Гамільтоні, Канада. Панахиду відслужив Високопреосвященніший Владика Василь Федак у супроводі церковного хору під керівництвом дириґентів Радиша та Яковенка. Водночас відслужено панахиду за нашого дорогого батька Григорія Хейлика, який помер в Німеччині від серцевого удару 22-го червня 1944 року на 51-ім році життя. Після панахиди запрошено приятелів на поминальний обід в дочки і зятя Івана і Надії Коберників у їхній хаті.

За обідом згадували Покійних як добрих християн та всі їхні добрі діла. З цієї нагоди зібрано 100 долярів пожертв на церкву. В цю саму неділю відслужено панахиду в Баунд Бруку ЗСА в Церкві-Пам'ятнику, що її замовили сини Ілія Хейлик і Ларіон Хейлик з родинами.

Катерина Хейлик померла в Канаді 26-го лютого 1978 року, проживши 80 років і три місяці. Тлінні останки перевезено і поховано в Баунд Бруку ЗСА, де заздалегідь поставлено пам'ятник з ім'ям нашого дорогого батька і матері та їхні фотографії. Покійна завжди любила читати газету „Свобода".

Покійна залишила дочку з родиною, двох синів з родинами, 10 внуків, 6 правнуків та рідню в Україні.

Замість квітів на свіжі могили

бл. п. Софії Годованець,
бл. п. Софії Зайферт,
бл. п. інж. Володимира Яворського

складають 50.00 долярів на Український Науковий Інститут Гарвардського Університету

Віра й д-р Юрій КУШНІР

ПОДЯКА

Волею Всевишнього відійшов у Вічність 13-го березня 1979 року, ненадійно, на 73-му році трудолюбивого життя наш Найдорожчий

МУЖ, БАТЬКО, БРАТ і ДІДУНЬО

бл. п.

ІЗИДОР ВОЛОДИМИР

ЖИЛАВИЙ

Тлінні останки Покійного похоронено в суботу, 17-го березня ц. р. з церкви Христа Царя у Філядельфії, Па., на українському католицькому цвинтарі у Факс Чейсі.

Цією дорогою складаємо щиру подяку Родині, Приятелям, Друзям, Знайомим та Незнайомим, що своєю участю у похоронних відправах звеличали пам'ять Покійного та відпровадили на Вічний Спочинок.

З глибини серця дякуємо нашим Дорогим Приятелям, панству: Кулішам, Ціханським, Татарським, Головчакам та Студентам-Скрипалям і їхнім Батькам, які в перших хвилинах нашого горя і невимовного смутку поспішили з розрадою, потіхою і поміччю.

За відправлення похоронних обрядів щиро дякуємо Всечеснішим Отцям; о. пар. М. Канавановi, о. мітр. В. Головінському, о. сов. М. Головінському, о. Р. Мірчукові, а о. М. Мельникові за Єлеопомазання. Ми невимовно вдячні о. сов. М. Головінському за труди приїзду з далекої віддалі та за зворушливі приятельські прощальні слова над домовиною Покійного в церкві.

Наша глибока вдячність Співочому Т-ву „Кобзар", якого Покійний був довголітнім головою і членом до останніх хвилин життя та дириґентові мгр. З. Книшеві за зворушливі співи під час Панахиди і похоронних відправ.

Найщиріші вислови подяки складаємо за прощальні слова на Панахиді та над домовиною на цвинтарі: п. Я. Климовському від „Рідної Школи", п. д-р Н. Пазуняк від УККА, п. Е. Татунчакові від „Кобзаря", п. інж. Е. Филиповичеві за сердечне приятельське прощання та п. інж. Мартиновичеві від засновників „Рідної Школи" у Філядельфії, Па.

Прилюдно дякуємо нашим відданим лікарям: д-рові Р. Дикому за людяну лікарську опіку та допомогу продовж довгих років, д-рові Я. Яримовичеві, д-рові М. Войтовичеві, д-рові З. Ґілеві з Трентону та д-рові Е. Новосадові.

Наша подяка д-рові Л. Рудницькому, дир. Св. Софії, який в день смерти Покійного перед лекцією в УКУ повідомив слухачів про несподіваний відхід у Вічність, вшановуючи мовчанкою світлу пам'ять Покійного.

Керівникам радіопрограм п. Е. Дичко-Блавацькій, д-рові Б. Сілецькому та інж. Головчакові сердечно дякуємо за зворушливі згадки про заслуги й смерть Покійного.

Особливо щира подяка п. І. Шостакові, який з далекого Торонта приїхав з своїм сином, щоби віддати своєму Покійному учителеві і добродієві останню прислугу.

Сердечну подяку складаємо Управі 43-го Відділу СУА за вислови співчуття та численну участь у похоронних відправах.

Не маємо слів, якими могли б подякувати п. Я. Ціханській, п. І. Богачевській, п. Г. Головчак та всім Тим, що спричинилися до влаштування скромної тризни в домі дітей Покійного: Росі та Ореста Гарасимовичів.

Наша щира подяка Всім за особисті, листовні, телефонічні та телеграфічні вияви співчуття, за квіти, пожертви на добродійні цілі, Служби Божі, та моральну підтримку та поміч у хвилини нашої великої скорботи.

Вкінці дякуємо похоронному заведенню п. Насевича за дбайливе проведення похорону.

АНАСТАЗІЯ ЖИЛАВА з РОДИНОЮ

•

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ

бл. п.

ІЗИДОРА ВОЛОДИМИРА

ЖИЛАВОГО

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА

в неділю, 22 квітня ц. р., о 9 год. вранці в церкві Христа Царя у Філядельфії, Па.

Просимо про молитви в цей день за спокій душі Покійного.

64-ий Відділ СУА в Ню Йорку, Н. Й.

запрошує Громадянство і Членок на

ВЕЧІР

присвячений

Тарасові Шевченкові

який відбудеться

в суботу, 14 квітня ц. р., о год. 5-ій по пол. в Домівці СУА, 108 Друга Авеню, Ню Йорк

В ПРОГРАМІ:

Доповідь СТАХИ ГОЙДИШ: „Діти в Шевченкових творах" з яких уривки читатиме ХРИСТЯ НАВРОЦЬКА, виступ АНСАМБЛЮ при УМІ під керівництвом БОГДАННИ ВОЛЯНСЬКОЇ.

64-ИЙ ВІДДІЛ С. У.А. В НЮ ЙОРКУ

ВЛАШТОВУЄ

ПРОДАЖ

ВЕЛИКОДНЬОГО ПЕЧИВА

У ВЕЛИКУ П'ЯТНИЦЮ

20-ГО КВІТНЯ 1979 р.

В ДОМІВЦІ С. У. А.

ПРИ 103 2ND AVE N.Y.

ПО ВІДПРАВІ В ЦЕРКВІ СВ. ЮРА.

ВСІХ ЩИРО ЗАПРОШУЄМО!

В пам'ять Дорогої

бл. п. інж. Ірини Шох

зложили 30.00 долярів на Наукове Товариство ім. Шевченка

Дарія і Едвард ЖАРСЬКІ

Президія Об'єднання Українських Письменників „Слово"

з великим смутком повідомляє всю Українську Спільноту у світі, що 9-го квітня 1979 року у Філядельфії, Па. на 91-му році життя відійшла від нас видатна письменниця нашої доби

бл. п.

ГАЛИНА ЖУРБА

учасниця хатянського руху і співробітниця його літературного місячника „Українська Хата" (1909-1914), учасниця групи Музагед (1919), член МУР-у (1946-1952), член-основник ОУП „Слово" і співредакторка збірників „Слово", авторка книжок: „Життя", „Похід життя", „Зорі світ заповідають", „Далекий світ", „Тодір Сокір" та багатьох інших друкованих і недрукованих творів.

Перед масстатом заслуженої письменниці від усіх розсіяних по світі її побратимів і посестер схиляємо низько свої голови.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

Про день і місце похорону буде повідомлено.

Президія ОУП „Слово"

Замість квітів на могилу

бл. п. Марії Федак Гриневичевої

складаємо 100.00 долярів на Український Інститут в Гарварді.

•

Синові Ігореві, Талюні, Оленці, Христі і всій Вельмишановній Родині складаємо вислови нашого глибокого співчуття.

Мирон і Галя КУЦИКИ

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що у вівторок, 10-го квітня 1979 р., у Філядельфії, Па., несподівано, відійшов у Вічність, наш Найдорожчий

МУЖ, ТАТО, ДІДО, ПРАДІДО І БРАТ

бл. п.

ПАВЛО ҐАДАЧ

уроджений 7-го березня 1901 р. в с. Слобода Золота, пов. Бережани, Україна.

ПАРАСТАС — у вівторок, 17-го квітня 1979 р., о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Насевича, 109 E. Tabor Rd., Філядельфія, Па.

ПОХОРОН — в середу, 18-го квітня 1979 р., о год. 9-ій ранку з того ж заведення до церкви св. Йосафата у Філядельфії, Па., а опісля на український католицький цвинтар на Факс Чейс.

Горем прибиті:

ПАРАСКЕВІЯ - дружина
діти:
НАДІЯ КУЗЬМА з мужем МИХАЙЛОМ
НАТАЛІЯ ЛЕВ з мужем ІВАНОМ
ЮРІЙ з дружиною ЛЕСЕЮ
внуки:
ЛЮБА КАЛИТА з мужем ТАРАСОМ
МАРТА КУЗЬМА
РОКСАНА, ДАРІЯ, МАРІЙКА і ГАЛЯ ЛЕВ
ЛЯРИСА ҐАДАЧ
правнуки — АНДРЕЯ і МАРКО КАЛИТА
сестра — ЕВГЕНІЯ КЕРНИЦЬКА з мужем ОМЕЛЯНОМ і родиною
стриєчний брат — СТЕФАН ҐАДАЧ з родиною в Канаді
і Родина в Україні

Українська Вільна Академія Наук у США ділиться сумною вісткою, що 9-го квітня 1979 р., померла,

СВ. П.

НАДІЯ ЯКІВНА ІЩУК-ШУЛЬГИН

член-кореспондент УВАН, видатний педагог-математик, Громадянка та зразкових вартостей Людина.

•

Наталії Пазуняк та Марії Варварів, Її улюбленим Дочкам з Родинами, що на протязі десяти років віддано несли опіку над Хворою, висловлюємо щире співчуття.

Управа УВАН у США

Ділимося сумною вісткою з Рідними і Приятелями, що дня 16-го березня 1979 року в Монтреалі, Канада, на 59-му році життя, після важкої недуги відійшов у Вічність

наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО і ДІДУСЬ

бл. п.

ПЕТРО СЕМЕНЮК

ПОХОРОН відбувся 19-го березня 1979 року при численній участі Монтреальської Громади.

Горем прибиті:

СТЕФАНІЯ — дружина
ІВАН-ПЕТРО — син-адвокат, з дружиною ЛЮБОЮ
ДАНИЛО, АНТІН, ЮЛІЯНА і ХРИСТИНА — внуки

ІВАСЬКІВ...

(Закінчення зі стор. 2)

бряклий ніс зовсім подобали на „дяка-рака", але це вже було маловажне, а свіжий хліб смакував так, як у дяковій хаті.

Останній день Страсного тижня день минув в метушні як звичайно. Всі спішилися без потреби, бо свячене і так було посвячене, кімнати ясніли, а безупину ці самі питання і однакові відповіді заколочували лише зайвим рухом порядок дня. Багато цікавіше виглядав світ поза хатою, де болото спішно висихало в радісному сонці і нарцизи розсипалися в городі, немов золотавий дощ.

Увечері прибіг задиханий Івасько, якого тітка повела просто до своєї кімнати. Вони довго не виходили, і вже почало бути цікаво, що там діється, коли це в хату увірвався Ромко.

Швидко ходи до нас! Приїхала тітка і вуйко зі Львова! — і потягнула мене зі собою.

У передвеликодній метушні всі забули про нас і ми непомітно вирвались із хати в теплий, пахучий вечір. А потім пізньої пори вже не пам'ятаю, бо сон непомітно поклав долоні на втомлені очі.

Раннє небо рожевіло і хоча на його синяві ще плила бліла тінь місяця, але святковий день уже надбігав скорим ходом, він цокотів без впину і аж переливався від радісної втіхи. Церковний пагорб заповнювався людьми, і пестро височів, мов великодня писанка. Отець Іван хрестовим ключем відчинив ворота. Разом із соняшним повітрям вдарили дзвони і тричі пролунало могутнє — „Христос Воскрес!" Наближався похід, а на самому переді темніла Іванкова чуприна.

— Черевики! — майнуло думкою.

Журба вдарила у великодню радість так сильно, що ми обидві з Ромкою ледве не попадали. Мене держала цупко тісна гуща людей і не дозволяла навіть ворухнутись. Вкінці великодня хвиля прокотилася, аж по сам непроглядний вінець, і викинула мене на спорохнявілий пеньок, що обростав мохом при церковній дорозі.

Івасько високо держав у долонях хрест та ішов поволі і достойно. Ішов? — Ні він плив у воздусі начебто святий, ноги не торкалися трави, а неслися вперед у власному, величавому ході святкових нових черевиків! Це не було звичайне взуття, бо які черевики можуть зловити розкотисте сонце, блискучо-бронзові як молоді бруньки, а гладкі, мов дзеркало погідного плеса?

Навіть золоті корогви прошиті світляними стрілами зависли нерухомо над ними, зачаровані своєю власною соняшною відбиткою. Від їхнього сяйва ясніли церковні стіни, соковитою зеленню розквітали святкові ризи, ще чистіше біліли полотняні хустки, а хіба вже таки найясніше променіли Іваськові очі! Здавалося, навіть сам Воскреслий глядів на них із висоти та лагідно усміхався.

Того дня у білому домі ще пишніше розцвіли великодні золотоокі нарцизи.

Ігор Калинець

ПИСАНКА

Виводить мача дивним писачком
По білому яйці воскові взори.
Мандрує писанка по мисочках
Із цибулиним золотим узваром,
З настоями на травах і корі,
На веснянім і на осіннім зіллі —
І писанка оранжево горить
У філіграннім сплеті ліній.
То вже вона як дивовижний світ,
То вже дзвенить як згусток сонця,
Буяють буйно квіти у росі,
Олені бродять в березневім сонці.
І стилізовані сплітаються сади
У маєві густих обрамлень,
Мереживом найтоншим мерехтить
Геометричний космацький орнамент.
... І я поплив у світ дитячих мрій,
На білі колискові оболоні:
Котились писанками із гори
Ясні сонця у мамині долоні.

Відзначили 35-річчя АБН

Ню Йорк, Н. Й. (в. л.). — Минулої суботи, 7-го квітня ц. р., тут у великій залі Дому Організацій Українського Визвольного Фронту відбулося, зорганізоване Метрополітальним Відділом Американських Приятелів Антибольшевицького Бльоку Народів (ПАБНА), святочне відзначення 35-річчя АБН з участю численних представників поневолених Москвою народів, репрезентантів українського політичного й громадського світу, духовенства, молоді і численного громадянства. Відзначення проходило у формі великого репрезентативного бенкету з діловою і мистецькою програмою та виступами визначних запрошених представників.

Програму свята відкрив довшим вступним словом з поясненням завдань АБН, голова Метрополітального Відділу ПАБНА інж. В. Гладкий; о. ігумен д-р В. Ґавліч, ЧСВВ, сказав вступну молитву, а о. митрат Володимир Базилевський, парох української православної катедри св. Володимира поблагословив страви. Програмою бенкету вміло керував Корнель Василик, голова О СУМ-А, а головну доповідь на тему „Концепція АБН — вірний шлях визволення поневолених націй" виголосив відомий політичний і суспільно-громадський діяч, проф. д-р Степан Галамай підкреслюючи, що теперішня міжнародна ситуація чимраз більше згущується і що треба чекати змін може навіть у найближчому майбутньому. „Ми не розгубимося вже сьогодні, — підкреслив доповідач, — бо ми маємо концепцію побудови власної держави". Добре сталося, на думку доповідача, що українство відкинуло в принципі концепцію „непередрішенства" і вийшло на широкі шляхи боротьби з комуно-московськими імперіялістами. „АБН не є конюнктурним твором, — додав д-р С. Галамай, — а реальною політичною силою", яка спираючись на співпрацю з іншими народами, котрі входять до АБН і ВАКЛ, може спричинитись до розвалу останньої в світі імперії москалів. Доповідач також коротко розповів про успіхи концепції АБН та розвиток ідейної боротьби в Україні й інших поневолених країнах.

Організатори вияснили, що головну доповідь на цьому святі мала виголосити мгр Слава Стецько, керівник бюра ЦК АБН і редактор журналу „АБН Кореспонденц", яка через обов'язки з підготовою конференції ВАКЛ заповідженої на 23-го квітня у Південній Америці, не могла прибути до Ню Йорку.

Керівник бенкету прочитав деякі важливіші письмені привіти: від Їх Блаженства Патріярха Йосифа Сліпого, Владики Василя Лостена, Голови Проводу ОУН і ЦК АБН Ярослава Стецька та інших. Привіт від Я. Стецька по-англійськи прочитав студент Ігор Зварич. Був прочитаний привіт також від КУ ТУСМ-у. К. Василик представив присутнім представників Центральних і місцевих організацій, зокрема мгра І. Базарка від СКВУ і УККА, мгра І. Винника — ОУВФ і ГУ ООЧСУ, інж. Є. Івашкова — КОУАО, мгра Є. Гановського — ЦУ СУМ, Марію Нестерчук — ГУ ОЖ ОЧСУ, вже згаданих Отців, д-ра І. Дочева — Болгарський Визвольний Фронт, пані Стефанію Букшовану — Державний Центр УНР, д-ра П. Ґоя — НТША, мгра Я. Савку — Центральна Гетьманська Організація, представників преси, редакторів Я. Гайваса, Л. Полтаву, В. Левенця і понад 50 представників місцевих організацій та установ. Від поневолених Москвою народів почесними представниками були: вже згадуваний д-р І. Дочев, Пітер Азулас і Пітер Витенус від литовських організацій, д-р Міра Ніснер — німецько-американські організації, Міго Мікетіч, представник Хорватії та інші.

Деякі з почесних представників виголосили короткі усні привітання. 42-ий Відділ ООЧСУ з Гемстеду передав при цій нагоді на працю АБН чек на суму 100 долярів і привіт, що його склала мгр Катерина Мицьо.

У мистецькій частині виступили: квартет Школи Кобзарського Мистецтва з Ню Йорку з 5-ма піснями і репрезентативний дівочий хор „Жайворонки" О СУМ-А з Ню Йорку під диригентурою проф. Л. Стругацького і при акомпаньяменті Соні Шерег з такими улюбленими піснями, як „Виростеш ти сину" (солістки Галя Блага і Бриґіта Заяць - Ласовська", „Вже качки летять", „Ой піду я лугом", „По цей бік гора" та інші.

На закінчення мгр В. Микула відчитав проєкт резолюцій, які були прийняті через аклямації.

Заключне слово виголосив інж. В. Гладкий, дякуючи всім, зокрема Комітетові підготови за переведення цього свята. Співом „Не пора..." закінчено це наскрізь успішне свято.

Рідна Школа в Сиракюзах

Учні Школи Українознавства з представниками громади в Сиракюзах беруть участь під час церемоніялу піднесення українського національного прапора з нагоди Свята Соборности

Багато наших громадян захоплюється українознавчими студіями при Гарвардському університеті. Хто ж буде цікавитися тими студіями в майбутньому, хто поїде на літні курси до Гарварду, як не буде тих що закінчили українські суботні школи, що вивчили українську мову?

Українське громадянство й українська преса повинні давати якнайчастішу моральну й матеріяльну підтримку, здається чи не найважливішій українській інституції — Українській Рідній Школі.

Правда, були пропозиції на X Конгресі УККА, щоб 25 відсотків із зібраного Національного Датку признати на українське шкільництво. Думки про створення рідношкільного фонду були піднесені на рідно-рідношкільному з'їзді в Клівленді 26-27 жовтня 1974 року. На жаль, ні одна з цих пропозицій не знайшла відповідної піддержки.

Школа Українознавства ім. Лесі Українки в Сиракюзах, Н. Й., існує вже повних 24 роки, випустивши вже багато абсольвентів, які бездоганно володіють українською мовою. Деякі з них стали тепер учителями, а їхні діти учнями цієї школи.

Тому, що на сторінках преси, ще не було нічого про останні дві матури в нашій школі, я дозволю собі подати тут прізвища абсольвентів, які зложили матуру в останніх двох роках. Рік 1977: Василь Бусько, Ліда Гвозда, Леся Гурська, Володимир Жук, Уляна Клюфас, Люба Лазарів, Маруся Луцак, Дмитро Назаренко, Маруся Нова, Леся Опар, Наталка Шпічка. Рік 1978: Олександер Богатюк, Ігор Ґоджак, Марко Ґудзяк, Оля Жовніренко, Ганя Луцишин, Ніна Назаренко, Іван Попівчак, Марта Шоробура.

Під цю пору в школі навчається 96 учнів і вчить 12 учителів, а саме: Михайлина Величко, мгр Микола Дупляк, Марія Зарічна, Марія Качмар, Ангелина Колодій, проф. Павло Маляр, Ольга Рудакевич, мгр Михайло Середович, д-р Мирон Ткач, Надія Цвях, Юлія Шипилява, Марія Шоробура. Викладається українська мова, література, культура, історія й географія України. Православний священик о. Іван Данилевич і католицький о. Богдан Кінь навчають релігію. Наука відбувається кожної суботи години 8:30 ранком до години 1:00 по полудні в приміщенні української католицької школи Св. Івана Хрестителя.

Директором школи українознавства є довголітній учитель престижевої американської середньої школи Крісчен Брадерс Акедемі, д-р Мирон Ткач. Завдяки йому відбуваються в Сиракюзах т. зв. „ріджентс екземс" з української мови, за які учні дістають 3 кредити. За останні два роки 26 учнів здали, такі іспити з дуже гарними успіхами, за що д-р Ткач дістав признання від представників американського шкільництва.

Опікуном нашої школи є Товариство „Рідна Школа" головою якого є Лев Бачинський.

З гордістю треба тут згадати про відзначення Дня Української Незалежности в січні цього року. Це вперше в історії школи на щоглі перед школою піднесений був українськкий Національний Прапор. Подбав про це директор школи д-р Мирон Ткач, який вихований вже тут в Америці. Д-р Ткач попросив до піднесення прапору Українського Січового Стрільця д-ра Івана Подюка. Д-р Подюк кількома зворушливими словами розповів зібраним навколо щогли учням школи, як Січові Стрільці, почерез завірюху Першої світової війни, несли несплямленим Український Державний Прапор. „Тепер черга на вас" — звернувся д-р Подюк до молоді — „нести цей Прапор таким чистим і несплямленим до Великої Побіди, до великого Свята Незалежности й Соборности на Україні". Американський прапор підніс ветеран американської армії, голова Т-ва „Рідна Школа", Лев Бачинський. Лев Бачинський є внуком д-д-ра Лева Бачинського, який був делегатом Галичини 22-го січня 1919 року під час проголошування Соборности України на Софійському Майдані в Києві. Після піднесення прапорів у шкільній залі відбувся концерт. Сцена прикрашена була золотим тризубом і гербами Льва й Архистратига Михаїла. Якраз до цих декорацій нав'язав свою промову мгр Михайло Середович, який прекрасно пояснив учням значення Січневих Роковин і Соборности. Учні окремих кляс виступали зі своїми точками. Концерт підготовляли довголітні учительки школи Михайлина Величко й Ангелина Колодій. Музичним супроводом займалася абсольвентка, а тепер учителька в нашій школі, Маруся Качмар.

Як бачимо, школа українознавства ім. Лесі Українки в Сиракюзах живе й діє. Тепер вона стоїть на порозі свого 25-літнього ювілею, який буде відповідно відзначений.

Д-р Святослав Клюфас

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

ЧЕТВЕР, 19-го КВІТНЯ 1979 р.

ТОРОНТО, Онт., Канада. Річні загальні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 432-ий Відд., о год. 7-ій веч. в домівці Філії УНО-Захід при 2397 А. Блюр Стріт Вест, Торонто. В програмі: звітування з попереднього року, обрання нової Управи та намічення пляну праці на біжучий 1979 рік. Приявність всіх обов'язкова! — Микола Мота, предс., Богдан Зорич, секр.

П'ЯТНИЦЯ, 20-го КВІТНЯ 1979 р.

НЮАРК-ІРВІНГТОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запор. Січ 371 Відд., о год. 7-ій веч. в залі УНДому в Ірвінгтоні. Проситься чл. вирівняти залеглі вкладки. — Стефанія Стеців, гол., Вол. Шпирка, заст. гол., Леся Назарук, кас., Ю. Баранюк, фін. секр.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!